

OZVĚNY

SMIDARSKA

PROSINEC 1995

Kč 4,-

13

Z obsahu čísla: Slovo starosty X Dopisy čtenářů X Seriál Fr. Vaníčka
- SVĚT VÁCLAVA ROUHY X Historické okénko X Společenská kronika X
Divadlo v MŠ X Vyhláška 117/91 - o pořádání veřejných produkcí X
Pozvánka na kulturní akce X Křížovka

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

blíží se konec roku 1995 a nastal čas, abychom se ohlédlí zpět a zhodnotili, co se nám podařilo uskutečnit pro zlepšení života nás všech v našem regionu.

V první řadě se jedná o zajištění běžného života a s ním související starosti a problémy každého občana. Obecní úřad jako celek se snažil vzniklé problémy řešit průběžně, a proto byl vstřícný i mimo úřední dny, ne vždy se podařilo vše vyřešit ke spokojenosti všech. Je však důležité, aby každý občan pochopil, že i ty nejsložitější záležitosti se musí řešit rozumně a bez emocí.

V oblasti zlepšení prostředí byl hlavní úkol soustředěn na vybudování vodní nádrže u Trioly a s ním spojené úpravy. /Skládka odpadů, ochranná hráz na Splávku, úprava prostranství v Chotělicích ap./ a napojení části veřejné kanalizace na ČOV Triola. Tento úkol nebyl realizován na základě záporného vyjádření Okresního úřadu v Hradci Králové - odbor životního prostředí. V 2. polovině roku 95 byla započata výstavba VN Triola a v současné době je asi 50% rozestavěna. V pracích se pokračuje a je předpoklad, že v případě příznivého zimního období pokročí tak, aby dokončení bylo do letní sezóny. Mimo zmíněné úkoly byla provedena generální oprava veřejného osvětlení ve Smidarech, oprava hřbitova v Chotělicích, opravy místních komunikací v Červeněvsi, opravy rozhlasů ve

Smidarech a Chotělicích, údržba a opravy budov a střech zdravotního střediska a sokolovny, dokončeny opravy mariánského sloupu ve Smidarech a renovace pomníku padlých ve Smidarech. Byla vybudována čekárna autobusů. Mimo uvedené akce byly provedeny drobnější opravy ZŠ, MŠ a dalšího majetku OÚ. Bylo dokončeno řešení opravy sv. Jiří v Loučné Hoře a v hodnotě 200 tis. Kč pro letošní rok bylo započato s jeho opravou. Cílem OÚ ve spolupráci s Okresním úřadem je dokončit jeho opravu.

Hlavním úkolem pro r. 1996 je započít plynofikaci Smidar a sloučených obcí. V tomto směru je situace ve stádiu upřesňování, neboť v poslední době vyvstaly požadavky dalších obcí /St. Bydžov, Hlušice, Sekeřice, Žlunice, Vinary/ na případné napojení potrubí na naši přípojku. O situaci v této záležitosti bude veřejnost průběžně informována.

Jan Šefara
starosta

INFORMACE PRO POŘADATELE

Co dělat po zrušení vyhlášky 117/91

25. září 1995 přijala poslanecká sněmovna zákon o hromadné správě autorských práv a práv autorskému právu příbuzných a o změně a doplnění některých zákonů. Nový předpis je účinný od 1.1.1996. K datu jeho účinnosti se zrušují některé předpisy, které dosud v kultuře platily, ač už z nich zbyla pouze torza. Nejvýznamnější ovšem je, že nově přijatý zákon ruší také vyhlášku MK ČR č. 117/1991 Sb., o pořádání veřejných produkcí.

Z řady obcí se již ozvali starostové, že obec nyní nemá žádný právní nástroj k tomu, aby se vůbec o konání veřejných produkcí dověděla. Obce však zdaleka nejsou bezbranné a ve své samostatné působnosti mohou vlastními obecně závaznými vyhláškami docílit žádoucího stavu dokonce lépe, než jim to umožňovala vyhláška č. 117.

Co se tedy dá dělat? Klíčem k řešení je zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích. Podle §6 tohoto zákona může obec vybírat poplatek ze vstupného na kulturní, sportovní a prodejní akce. Poplatek platí osoby, které akci pořádají. Obec si tedy sama ve své vyhlášce stanoví, s jakým předstihem bude pořadatel povinen akci ohlásit a jaké údaje bude obec v rámci ohlašovací povinnosti požadovat. Na základě ohlášení může obec ovšem rozhodnout pouze o tom, zda pořadatel zaplatí poplatek ze vstupného, nepovolit akci nemůže. I nadále si bude pořadatel povinen vyžádat svolení autorů /OSA/.

Platný text zákona č. 200/1990 Sb., v §47 a §48 definuje také přestupky proti veřejnému pořádku. To jsou ovšem podmínky zcela

jiného charakteru, které bezprostředně nesouvisejí s autorskými právy a ohlašováním veřejných produkcí. Ty si musí obec upravit v jiné obecně závazné vyhlášce, tentokrát o veřejném pořádku v obci.

PhDr. Slavomír Plicka

/MK - zkráceno/

16. září 1995
IV. ROČNÍK CYKLISTICKÉHO ZÁVODU
**LOUČNOHORSKÁ
ŠLAPKA**
(Časovka na 18 km)

Výsledková listina - kategorie: Děti -registr.

Poř. čísl.	Jméno	narozen	čas	stáj
1. 9	Kozel Jiří	14.8.1981	11:42:03	Jiskra Hořice
2. 19	Drábek Tomáš	19.3.1982	14:48:07	TJ Chvaletice
3. 23	Kříž Jan	13.7.1981	14:55:03	SKP Hr.Králové
4. 22	Pecha Ondřej	19.7.1983		SKP Hr.Králové

Výsledková listina-kategorie: Děti -příchozí

Poř. čísl.	Jméno	narozen	čas
1. 21	Vosáhlo Lubor	9.10.1981	
2. 15	Klár Michal	20. 8.1981	
3. 1	Břízek Martin	16. 9.1982	17:24
4. 20	Pokrupa Pavel	26. 9.1981	17:45

Výsledková listina - kategorie: Muži - Amat.

Poř.	C.	Jméno	Stáj	Narozen	Cas	Rych.	Ztráta
1	83A	Fabo Martin	SKP HK	30.04.73	27:23:40	39.00	00:00:00
2	27A	Chmelař Aleš	žádná	26.02.71	27:41:30	38.58	00:17:90
3	37A	Pečenka Petr	žádná	02.11.58	27:54:50	38.28	00:31:10
4	50A	Richtar Martin	žádná	16.11.67	28:08:20	37.96	00:44:80

Loučnovská Šlapka 1995

IV.ročník

16.09.1995

20:19:11

Výsledková listina - kategorie: Zeny - Amat.

Poř.	C.	Jméno	Stáj	Narozen	Cas	Rych.	Ztráta
1	44A	Pokrupová Alena	žádná	23.12.78	36:12:20	29.50	00:00:00

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Oznámení - stížnost

Vážený pane starosto,

obracím se na Vás jako na představitele místní samosprávy a reprezentanta výkonu státní moci se žádostí o vysvětlení.

Nepatřím k lidem píšícím různým institucím, řada skutečností mne ponechává naprosto klidným. Pouze věci nesmyslné, hloupé, obecně škodlivé, potlačující lidská práva a svobody, nebo odporující lidskému myšlení dovedou rovnováhu mé osobnosti dotlačit ke konkrétní akci. Za takový čin osobně považuji situaci kolem malého rybníčku, nebo toho, co z něho zbylo v Chotělicích.

Dne 25.11.1995 v ranních hodinách jsem byl šokován navezenou zeminou a stojící technikou v místech, kde dříve byl rákos a jedna z mála lokalit výskytu žab v okolí. Jeden okamžik jsem měl pocit časového přesunu před rok 1989 do dob zavážení a úprav všeho, regulování a meliorování všeho, změnu luk v "ornou" půdu, likvidování sadů i solitérů bez ohledu na zkušenosti starousedlíků. Pouze pohled do kalendáře na 25. listopad 1995 moje úvahy vrátil do současnosti, a bylo mi smutno.

Pane starosto, očekávám fundované vysvětlení doložené potřebnými povoleními, které dovolují firmě provádějící zemní práce v jiném katastru obce Smidary zavážet tuto lokalitu výskytu žab vykopanou zeminou.

Identický text je současně zaslán Okresnímu úřadu Hradec Králové jako stížnost na výkon státní správy s požadavkem okamžitého zastavení devastace přírodního prostředí.

S pozdravem

MUDr. Ambrož Homola

od r. 1981 víkendový a prázdninový obyvatel Chotělic č.p. 16

V Hradci Králové, 27. listopadu 1995

Vyjádření Okresního úřadu v Hradci Králové - referát životního prostředí - z hlediska ekologického, t.j. i z hlediska ochrany přírody a krajiny.

Okresní úřad v Hradci Králové, referát ŽP obdržel dne 27.11.1995 oznámení - stížnost p. MUDr. Ambrože Homoly, ve věci zavážení rybníčku v Chotělicích.

Dne 28.11.1995 proběhlo místní šetření za účasti odborného pracovníka - specialisty hydrogeologa referátu ŽP okresního úřadu a starosty obce Smidary.

V rámci místního šetření bylo m.j.konstatováno:

- na pozemku č.334/5 k.ú.Chotělice byla v minulosti zřízena umělá nádrž za účelem zachycování drenážních vod a povrchových splachů
- zřízením této nádrže dochází v podstatě k vypouštění povrchových vod do podmoku - vod podzemních, což je v rozporu s Nařízením vlády ČR č.171/1992 Sb., /§1,odst.2/. Dno této zdrže je v hydraulické spojitosti s vysokou hladinou kvarterní zvodně, což v důsledku znamená periodické zhoršení její kvality chemické i bakteriologické
- výše uvedené vypouštění povrchových vod - splachů lze připustit jen výjimečně a po řádném předčištění do jakosti vody pitné, což nelze v tomto případě splnit a tím dochází k porušování zákona č.138/1973 Sb., o vodách
- pro realizaci terénní úpravy /zavezení deprese/ je nutno splnit minimálně ohlašovací povinnost dle zákona 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů
- pro zavezení lze použít čistou výkopovou zeminu čímž nedojde k narušení vodohosp. poměrů. V tomto případě se jedná o pouhé vyrovnaní terénu a prodloužení trasy kanalizace dešťových vod o cca 50m v návaznosti na povrchovou svodnici
- původní stav umělé nádrže lze charakterizovat jako závadný, zavezení prostoru je možné.

Z hlediska ekologického, t.j. i z hlediska ochrany přírody a krajiny nelze uvedenou nádrž považovat dle ust.zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny - za významný krajinný prvek - z tohoto důvodu není uložena obci Smidary povinnost opatřit si závazné stanovisko orgánu ochrany přírody k provádění výše uvedeného zásahu.

Z důvodu obecné ochrany rostlin a živočichů dle §5 cit.zákona - jsou fyzické a právnické osoby provádějící m.j. i vodohospodářské úpravy - povinny ze zákona postupovat tak, aby při těchto zásazích nedocházelo k nadměrnému zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů.

Pokud jde o výskyt obojživelníků vázaný na uvedené území, lze předpokládat jejich migraci do lokality "V lučních", která je svým charakterem /průtok Cidliny a svodnic z inundačního území/ zamokřená. K vytvoření odpovídajícího biotopu dojde i obnovením vodní nádrže - vytvoření biocentra v místě bývalého rybníka na severním okraji obce. Zmíněné biocentrum je navrženo ve zpracovaném generelu systému ekologické stability a předpokládá se jeho realizace v průběhu roku 1996-1997.

V současné době - vzhledem k ročnímu období, nelze fakticky

určit druhové zastoupení ani početní rozšíření obojživelníků v lokalitě. Přesto lze předpokládat, že uvedeným zásahem maloplošného rozsahu nedojde k zničení jejich populace.

Okresní úřad v Hradci Králové, referát ŽP postupuje výše uvedené oznámení - stížnost p.MUDr.A.Homoly- Městskému úřadu v N.Bydžově k vyřízení. Současně žádáme o poskytnutí informací spojených s výše uvedeným.

RNDr. Jan Vachata
ved. referátu ŽP
OÚ Hr. Králové

Poznámka

K zavážení rybníčku došlo na podkladě přání obyvatel Chotělic sousedících s rybníčkem a celá akce byla schválena radou a zastupitelstvem obce Smidary.

Red.

DOPISY ČTENÁŘŮ

Košice, 7.8.1995

Vážená pani Eva Řeháčková,

dovoľte mi, prosím, úprimne Vám poďakovať za Vašu ochotu pri zisťovaní informácii o živote a diele pána ak. maliara Františka Dycka.

Rád by som sa Vaším menom poďakoval aj pánovi PhDr. Františkovi Vaníčekovi, ktorý bol taký ochotný a spracoval mi materiály, ktoré ste mi zaslali listom zo dňa 1.8.1995. Nakoľko mi nie je známa adresa Dr. Vaníčka, chcel by som Vás, milá pani Řeháčková, poprosiť, aby ste pánovi doktorovi tlmočili moje úprimné slová vďaky.

Citáciou z uvedenej publikácie z r.1904 ste mi pomohli spraviť prvý krok k poznaniu rodu pána ak.maliera Dycka a ja len dúfam, že ďalšie kroky budú nasledovať. Verím, že sa mi podarí skontaktovať sa s pánom Kučerom, resp.pánom Cermánkom a získať ďalšie informácie ohľadom Vášho rodáka a veľkého človeka pána Dycka.

O ďalších výsledkoch môjho "bádania" dovoľím si Vás v budúcom priebežne informovať.

S úprimnou vďakou a úctou

Marián Gladiš

Vážená redakce,

v srpnovém vydání "OZVĚN" jsem se zmínil ve svém dopise o padesátých letech, která dnešní mladí lidé nemohou pamatovat, ale nesou jejich důsledky. Tuto dobu jsem nepřipomenul náhodně v souvislosti s projednávanou záležitostí.

U nás má toto období zcela zvláštní místo, protože změnilo osud celé rodiny. I když čas je nejlepší lékař na takové rány, nedává ale možnost zapomenout.

Protože se v "OZVĚNÁCH" otevřela rubrika pro dopisy čtenářů, napadlo mě, že bych mohl tuto dobu, zejména mladým lidem trochu přiblížit a pamětníkům připomenout, jak život v takové rodině a takové době vypadal.

Po šestileté německé okupaci a přivítání rudé armády nastala euforická doba vydechnutí a radosti z vítězně ukončené války. Vesnice se probouzela z válečného období do mírového života. Mnoho lidí z vesnice dobrovolně odcházelo osídlovat pohraničí, kde se jim nabízelo podstatné zlepšení sociálních podmínek. I stávajícím občanům, obyvatelům vesnice, se rýsovala perspektiva lepšího života. Ale jaká a pro koho se postupně během několika málo let začala rozlišovat. Oč méně starostí měla jedna skupina obyvatel, o to víc starostí měla jiná část obyvatel. Několik extrémně politicky angažovaných občanů začalo budovat novou vesnici. Perspektiva velkého pracovního kolektivu byla vábivá. Začalo se cílevědomě tím nejjednodušším /podle hesla "kdo nejde s námi, jde proti nám"/ - rozdmychávat nenávist mezi spoluobčany nestejných názorů, žijících do té doby skromně, i družně, ale nikoliv kolektivně. V kolektivu je přece síla. Aby ti lidé prokázali svou důležitost - už ve funkcích MNV, ONV či JZD, začali spoluobčany názorně a rychle uvědomovat. Postaru se žít nedá. Vše staré a historické začalo překážet. Připomínalo období, které se do budovatelského života jaksi nehodilo. Udělal se pořádek nejprve na obecním úřadě. Staré, zašlé, možná i zaprášené pozemkové knihy, katastrální mapy a podobná "veteš" v perspektivě nové doby nebude potřeba. Co s tím? Zrušit, spálit. Podobný osud stihl skromně vybudovanou tělocvičnu - bradla, hrazdu, kožené žíněnky, koně ap. Mládež bude mít jiné poslání než dědit sokolské metody výchovy. Vždyť hromadné manifestační nástupy mladých na budovaná díla jsou ještě dnes vidět ve filmech pro pamětníky. Období zdánlivě veselého, optimistického, budovatelského. Na vesnici dobrovolná činnost mládeže v té době však zaostávala. Přesunula se do povinností školy. Také nástup do díla kolektivizace vesnice bylo nutné urychlit. Řada občanů však tomuto

tempu nestačila. Těm, kteří kolektivizaci příliš nerozuměli, bylo nutné psychicky a názorně pomoci ve spolupráci s dalšími institucemi a jejich metodami. Tak se stalo, že v rozmezí krátké doby bylo na názorné školení předáno sedm spoluobčanů Chotělic. Do "basy" byli postupně odvezeni p. Kubišta V., Kubišta J., Holý J., Beneš Fr., Knajfl L., Ryglová R. Jako odstrašující a instruktážní příklad - Černochoch J. Na takovou vesnici solidní výsledek školitelů. V jiných vesnicích, při stejné rychlosti kolektivizace této úrovně zdaleka nedosahovali. Případ "Černochoch" byl zcela zvláštní, závistí a nenávistí záměrně zpracováván po dlouhou dobu. Černochochové, dle zatím zjištěného rodokmenu, žili v Chotělicích od r. 1694 až do r. 1953, do let politického fanatismu, který v historii obce asi nemá obdoby. Hospodářství do té doby vcelku dobře vybavené a zavedené by mohlo být konkurentem nově zakládanému JZD. Bylo třeba mu věnovat zvláštní pozornost. Ale jakou, když už v té době se i Černochovi stali členy JZD? Avšak neuvědomělí příslušníci JZD by mohli mít negativní vliv na zakládající a postupně získávané členy. Bude lepší je vyloučit a použít už někde ověřené metody na likvidaci takových soukromníků. Heslo: "uděláme z vás kulaky a pak vás rozkulačíme" bylo už tenkrát známé, i když mnozí nechápali, co to kulak je. Zvyšování předepsaných dodávek zemědělských produktů do nemožnosti plnění. Neplnění označit jako sabotáž a kulaka za škůdce a vyvrhele národa, jak to později názorně popsal ve svém článku Jos. Lyr ze St. Smrkovic, újezdní tajemník ONV v N. Bydžově ve "VESNICKÝCH NOVINÁCH" dne 17. července 1951.

"Vzdělání lidé tohoto typu působili na vesnici jako tchoř v kurníku. Hrdinové. Byli příkladem hrdinských činů proľhanosti, odpuzujícího jednání, nenávisti a bohužel i inspirujícím médiem pro některé funkcionáře tehdejších úřadů, jak ONV, tak MNV i JZD. Dobře se hodila nastudovaná, dnes už dobře známá metoda "K" /kulak/. Tak se také stalo.

Z JZD byli Černochovi vyloučeni 17.3.1950. Podle připraveného scénáře začalo nejen předepisování co a kolik čeho se má sít, sázet, kdy klidit a odvádět na stůl pracujících, ale také výkup strojů a zemědělské mechanizace, kterou prý takový soukromník neměl využitou /viz zdůvodnění na výměru/. Hned 16.6.1950 přišel "VÝMĚR" na výkup samovozu /pozn.- shnil v kopřivách JZD Chotělice/ a valníku na pérách, který byl již používán v nově založeném JZD. Dne 30. června 1950 už byl vydán "TRESTNÍ NÁLEZ" za neplnění dodávky mléka s pokutou 25.000,- Kčs. Takové "masáže" a neurotizování celé rodiny se stále stupňovaly. Na podzim r. 1950 byl syn Václav povolán do vojenské prezenční služby. Vrátil se za 3 roky a 3 měsíce z PTP

Handlová, ale už ne domů. / Dop.dopisem č.j.986 z 6. srpna 1953 na voj. útvar č. 5123 Handlová mu byl předán výměr o vysídlení z Chotělic/. Přece i on se provinil tím, že je příslušníkem nacházející generace Černochoů. Další "NÁLEZ" ze dne 10.dubna 1951 a udělení pokuty za nedodanou cibuli, zelí atd. Po takovýchto přípravách bylo rozhodnuto.

Dne 26.5.1951 navečer v 18 hod. přijeli pánové autem až na pole k p. Černochovi /jednotil cukrovku/, že si s ním potřebují promluvit. K pohovoru si ho odvezli do krajské úřadovny. Vrátil se za 4 roky a 2 měsíce, ale už také ne domů. Celé hospodářství se ženským zbytkem rodiny začal řídit p. Čihula a nepravdělně jako brigádník pomáhal p. Beneš "limonádník". Nic proti nim. Přes velkou jejich snahu hospodářství začalo vzkvétat jako plevel na plachtách nového samovazu, uloženého v kopřivách místního JZD. To už ale nikomu nevadilo. Dílo se povedlo. Traumatizace rodiny dále pokračovala. Soud byl stanoven na 17.7.1951 o 14,00 hod. v zasedací síni MNV v Novém Bydžově.

J.Černoch byl odsouzen na 4 roky vězení pro sabotáž, k pokutě 20.000,- Kčs, v případě nedobytnosti na další 2 měsíce vězení, k propadnutí majetku obviněného ve prospěch státu a k ztrátě občanských práv na dobu 5 let po odpykání trestu. Rozsudek bude dvakrát uveřejněn v Rudém právu a Pochodni. Vazba se započítává do trestu. Stačí?

Ve zdůvodnění rozsudku je tolik věrolomných nehorázností, potvrzovaných dvěma místními obyvateli - svědky, tehdejšími funkcionáři, že je pro normálního člověka nepochopitelné, kam až může taková nenávisť dosahovat a čeho je schopna.

Ale lež, faleš v jednání a chování některých lidí byly v té době přehodnoceny a povýšeny na ctnost a hrdinství.

Dne 20.července 1951 byl proveden soupis veškerého majetku za přítomnosti třech funkcionářů MNV, dvou ONV, dcery Jaroslavy a manželky Marie Černochové. Zápis má 6 listů.

Hospodářský rok skončil, nikoho už nezajímaly kontingenty, výnosy, doživost. Do JZD byla převedena ideální polovina majetku Černochovy rodiny, která propadla státu, ale i druhá polovina, která státu nikdy nepropadla, byla "vykoupena" a také předána do JZD.

V zápise, sepsaném dne 23.11.1951 v obecní úřadovně v Chotělicích o předání hospodářství p.Černocho do JZD za přítomnosti sedmi funkcionářů ONV, MNV, KSČ a JZD, jsou pozoruhodné některé pasáže. Cituji: "Pokud by JZD nepotřebovalo být, dává možnost, aby pí Filomena Černochová, výměnkářka, bydlela v usedlosti čp. 31, avšak JZD nepřebírá žádné povinnosti, které vůči jmenované měl

J.Černoch, a ani ty, které jsou zjištěny." Tolik dojemné péče vyjádřili ti to funkcionáři pětadesátileté výměnkářce. Žádný důchod nepobírala.

Pokračuji v citátu jiného odstavce tohoto zápisu: " Pokud Marie Černochová bude zaměstnána u místního JZD a bude vyhovovat jeho podmínkám, zaručuje jmenované byt v usedlosti čp. 31." Zápis podepsalo jen šest funkcionářů, včetně J.Zajíčka za KSČ Chotělice. Na podzim téhož roku jsem se oženil. Tchán v kriminále, švagr ve vojenské prezenční službě. Bydleli jsme ve společné domácnosti. Tchyň a švagrová byly zaměstnány v JZD jako krmičky vepřů. /Nepřihlášeny k nemocenskému pojištění, což jsme zjistili až při odchodu do důchodu/. Takto jsme žili do r. 1953, kdy nastal radikální zvrat. Příkaz k vystěhování Černochových doručil osobně L.Churáček, vedoucí referátu pro vnitřní věci ONV. Byl jsem přítomen předání obálky s doručenkou švagrové a matce manželky. Chování Churáčka bylo nápadně podobné inkvizitorům za Hitlera. Druhý den, bylo to 2.června 1953 /měnová reforma/, přijel jako eskorta s nákladním autem na dvůr. Naložili nejnutnější věci a posadili matku s dcerou Marií na auto. Churáček se vrátil, mně a manželce řekl: " Vy ať jste do třech dnů venku, nebo vás vystěhujeme jako Černochovy." Na otázku kam se máme vystěhovat, odpověděl: "Třeba do pohraničí, tam je místa dost. Nebo si najděte byt a my vám ho odklepeme." Matku se švagrovou odvezli a nám neřekl kam.

Na zbylé věci - nábytek, prádlo, nádobí, peřiny atd.- jsme museli podepsat zápis, že je nescizíme, nezničíme, až do vyřízení celé záležitosti ONV finanční referát /zápis mám dodnes k dispozici/.

Ještě jsme nebyli odstěhováni, už si přišla byt prohlédnout Zajíčkova družka Eliška - za naší přítomnosti. Pochopili jsme, proč se musíme rychle vystěhovat, aby Churáček nesplnil hrozbu. /Jen připomínám zápis z 23.11.1951 z obecní úřadovny, podepsaný J. Zajíčkem za KSČ/. S manželkou a ročním dítětem jsme se přestěhovali do jedné místnosti k příbuzným, kde nebyla voda ani příslušenství. Po nás, vystěhovaných sedmi lidech /mimo babičky výměnkářky/, se nastěhoval J.Zajíček se svou družkou. Kolik platili nájem družstvu by se snad dalo zjistit v pečlivě vedeném účetnictví JZD. Bydleli tady od r.1953 do r. 1967.

Byl jsem dělník /27 let, 2 roky ženatý/ a nemohl jsem pochopit, jak se mnou dělnická třída zachází.

Napsal jsem stížnost, ve které jsem celou situaci popsal. Mohl jsem ji podat na MNV?, či ONV? nebo KNV? Vždyť byly všechny "ouřady skupované" včetně prokuratury. Poslal jsem ji na kancelář presi-

denta republiky.

I tak se stížnost vyřizovala téměř dva roky, než nám MNV musel přidělit byt. To bylo dopisů. Od KPR včetně přiložené stížnosti přes MV, KNV, ONV až na MNV a zase postupně zpátky. A toho lhaní a vzájemného ohlupování úřadů mezi sebou. /Celá škála navazující korespondence s podpisy aktérů je známá/. Byt jsme dostali přidělený 15.12.1954 u p.R.Holé č.p. 126. Dotazem jsem zjistil, že p.Holá o ničem nevěděla. Stejně bychom se tam nestěhovali, protože jsem dostal byt podnikový.

Proč jsme byli vystěhováni se zdůvodňovalo v různých dopisech různě.

Např., že jsme se vystěhovali dobrovolně sami /MNV 8.4.1954/. Sd.KNV č.Zn.III-254 z 25.3.1954: "Miroslav Řeháček, který bydlel v domku, z něhož byla vystěhována rodina Černochova v Chotělicích, společně s tchyní a ostatními příbuznými malžselčinými, byl vystěhován z tohoto domku proto, že mu byl umožněn kontakt s hospodářským zařízením JZD, které domek převzalo pro své účely. Bylo proto v zájmu úspěšného rozvoje JZD v Chotělicích a zejména bezpečnosti provozu družstva, aby Řeháček v tomto domku dále nebydlel."

Dopis KNV pokračuje dalšími informacemi, jako např.: "J.Zajíček zamýšlí svůj domek letos opravit a pak se do něho nastěhovat."

Dopisy MNV už není třeba komentovat. S vystěhováním obou rodin měly úřady tolik práce, že na další rodiny, které čekal stejný osud, už nedošlo.

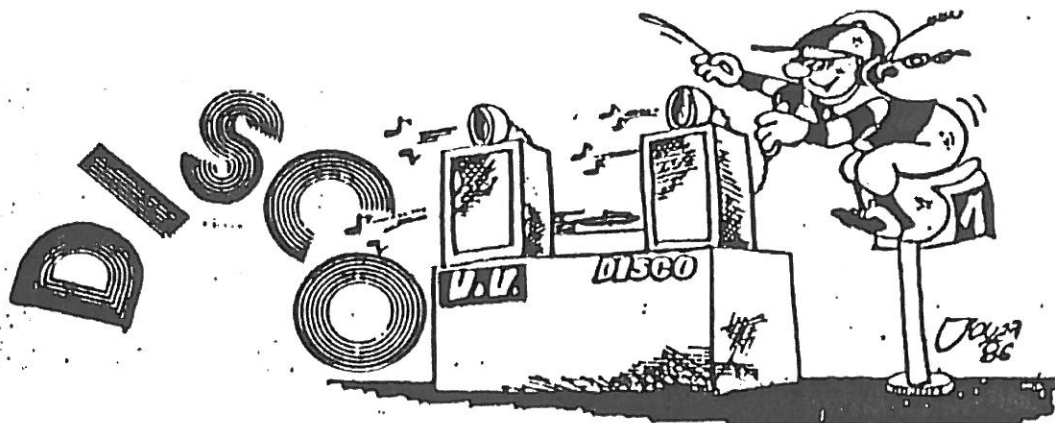
Stali jsme se obětí nenávistné zlovůle. Bylo tohle všechno nutné? Posloužilo to lidem působící tylo násilnosti ke spokojenosti v životě? Pokud ano, pak nemuseli a nemusí mít výčitky svědomí. Vždyť ti, co dnes páchají podobnou nekalou činností - od loupeží počínaje - také výčitky svědomí nemají.

Jen velice stručně jsem z tehdejších praktik úřadů, soudů, jednání lidí a různých intrik dal nahlédnout do počátečního období "případu Černoch" a obou rodin. Dotknul jsem se jen některých momentů událostí. Jsou mnohem složitější a mají další průběh i závěr. Nejen padesátá, ale i sedmdesátá léta jsou pro obě rodiny zajímavé. Někteří funkcionáři začali hrát roli mrtvého brouka se snahou na všechno, co bylo, zapomenout a v tichosti setrvat na stávajícím stavu. I tohle kamuflážní divadlo bylo pro nás poučné.

Domnívám se, že můj dopis, vyprávějící příběh jedné nešťastné rodiny z Chotělic, byl zajímavý i pro čtenáře OZVĚN SMIDARSKA.

Řeháček Miroslav
Chotělice 31

POZVÁNKA

KULTURNÍ STŘEDISKO VE SMIDARECH
pořádá v pondělí 25.12.95 poslední
DISKOTÉKU pro mládež v tomto roce.
Začátek ve 20,00 hod.

Pro všechny generace
je určena
SILVESTROVSKÁ ZÁBAVA
v sokolovně.
K tanci i poslechu
hraje taneční
skupina REZONANCE
z Chlumce n/C.
Začátek ve 20,00.
Vstupné 50,- Kč,
s večeří 85,- Kč.
Předprodej na OÚ.

Na MYSLIVECKÝ PLES jste zváni
v sobotu 20.1.96 - hraje SKLENĚNKA.

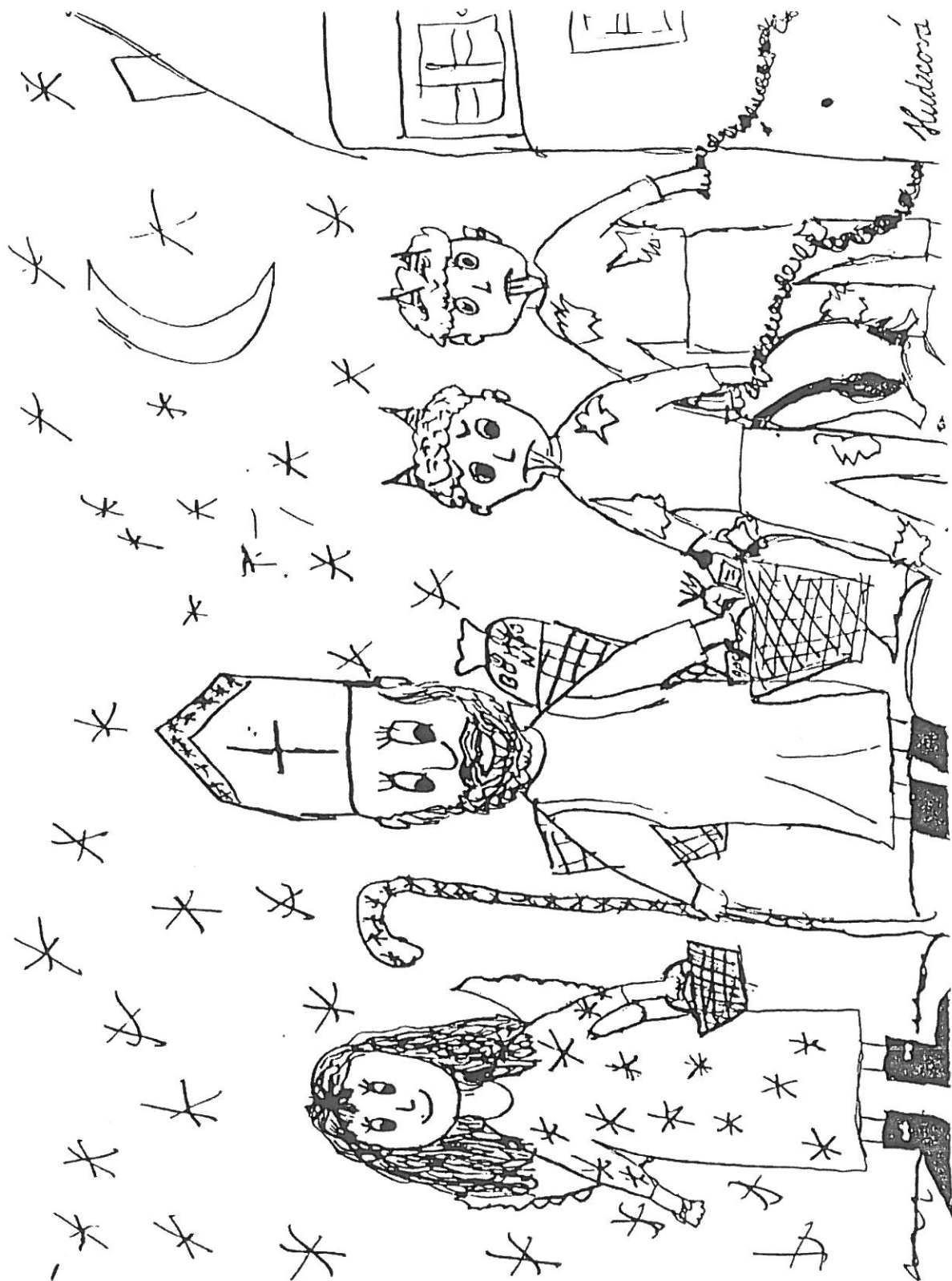

V neděli 21.1.96 můžete navštívit
koncert známé MORAVANKY,
který pořádá kulturní středisko
ve smidarské sokolovně od 16,00.
Vstupné 50,- Kč.

Dále jste zváni na HASIČSKÝ PLES
dne 10.2.96 - hudba Rezonance.

Druhý dne t.j.v neděli 11.2.96
mohou děti se svými rodiči přijít
na DĚTSKÝ MAŠKARNÍ PLES s diskoté-
kou, která začne ve 14,00 hod.
v sokolovně.

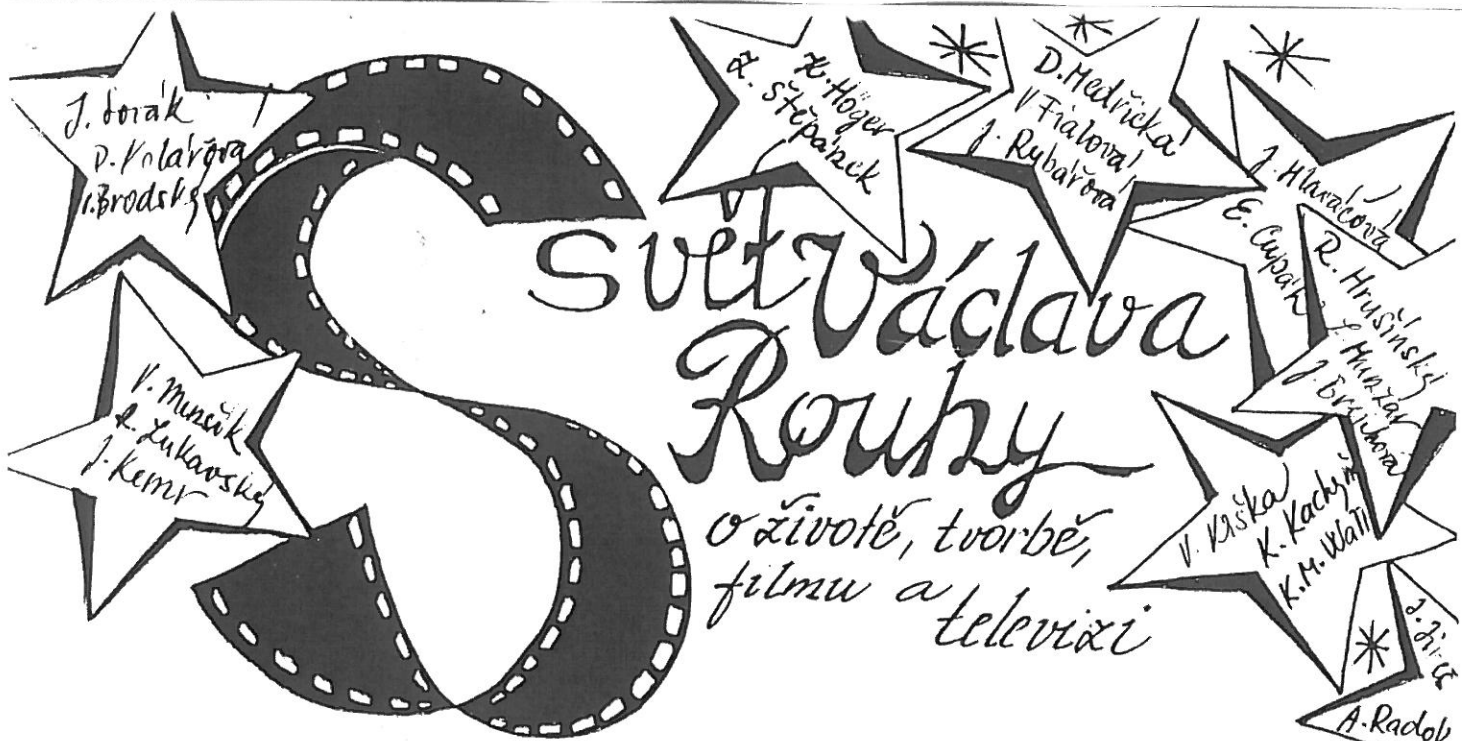
Pořadatelé se těší na Vaši
návštěvu

V tom adventním čase.....

Žáci ze 4. třídy ZŠ ve Smidarech se těší na vánoce a nadílku. Protože velmi rádi kreslí, chtějí se s Vámi podělit o radost z vánočních svátků v roce 1995 a zároveň popřát hodně štěstí v roce 1996 všem občanům. K tomuto přání se připojuje i Obecní úřad ve Smidarech.

Red.

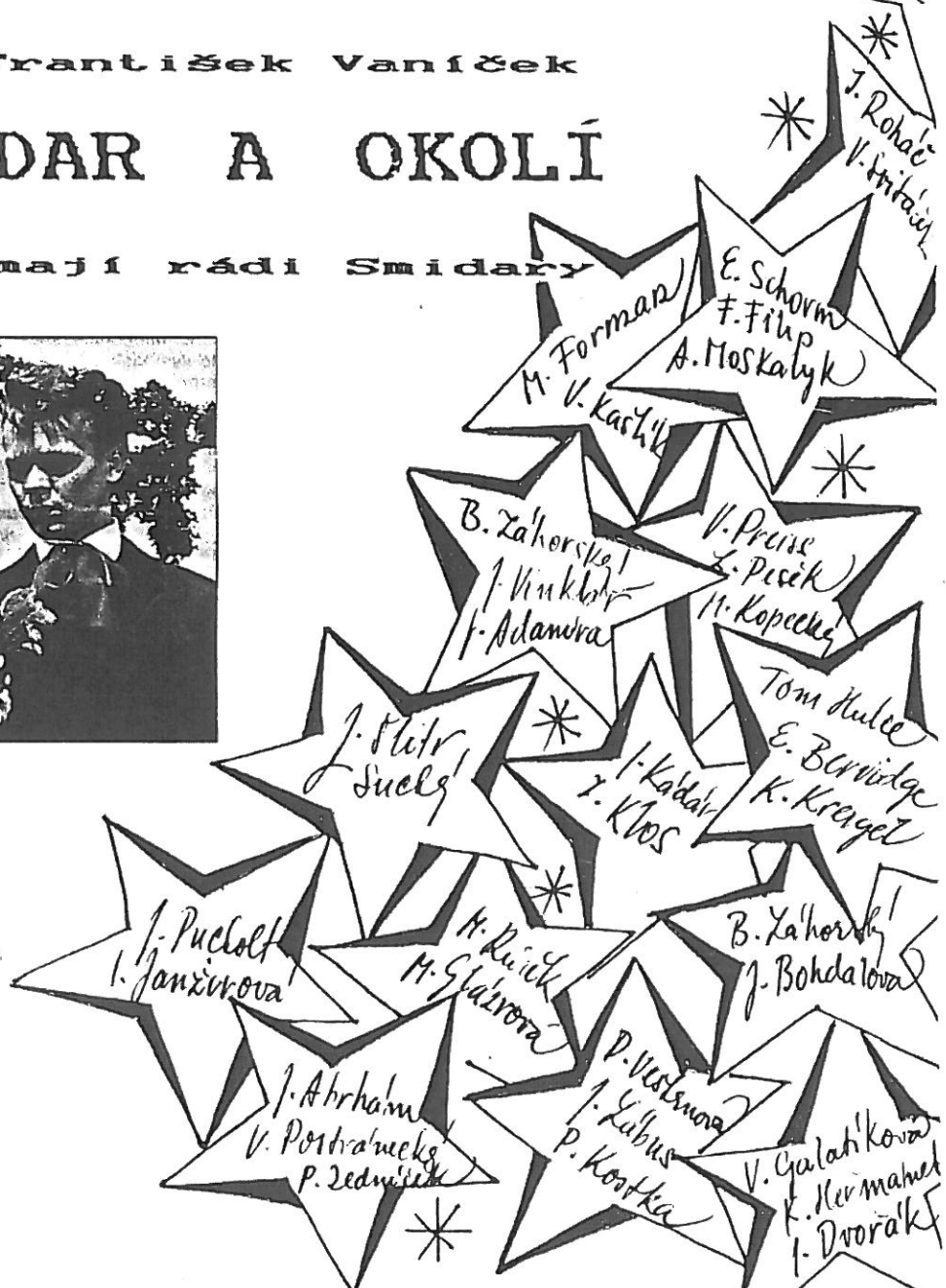
Svět Václava Rouhy

o životě, tvorbě,
filmu a televizi

PhDr. František Vaníček

ZE SMIDAR A OKOLÍ

Všem, kdo mají rádi Smidary

Prolog

V píseckém dancing baru B í l é r ů Ź i seděla naproti nám přes taneční parket větší společnost, která budila pozornost všech návštěvníků i personálu. Ne chováním, ale svým složením.

Tehdy režisér Václav Krška natáčel v Písku Šrámkův S t ř í b r n ý v í t r a zároveň i smetanovský film Z m é h o ž i v o t a.

Brzy jsme rozpoznali v protějšcích boxech slavné české herce známé z filmového plátna. Mezi nimi Eduard Cupák, který tenkrát hrál Jeníka Ratkina, smála se tam Jana Rybářová, Anička posedlá, nejlíbeznější z českých hereček všech dob, nic netušíc o smutném konci svého mladičkého života, seděl tam i Karel Höger, představitel Bedřicha Smetany.

Pojednou odtamtud zazněl silnější hlas. Od stolu vstal muž vyšší postavy a mladšího věku a volal na mne: "Svět je malý. To je ale náhoda, kamaráde."

Bylo to setkání s Václavem Rouhou, přítelem z mládí z rodného města Smidar. Právě začínal svou úspěšnou kariéru ve filmovém světě.

/ Ze vzpomínek Františka Vaníčka na dobu "vojny", kterou prožíval v první polovině padesátých let několik měsíců v jednom z nejkrásnějších měst naší vlasti, v Písku./

Ve Smidarech strávil dětství a mládí vedoucí produkce mnoha známých českých filmů a televizních inscenací a seriálů, Václav Rouha.

Narodil se v Teplicích 21. října 1925, ale krátce po narození se jeho rodiče přestěhovali do Smidar, otcova rodného městečka.

Jako mladý chlapec vyrůstal v prostém prostředí, které bylo na hony vzdáleno lesklého světa jeho budoucí životní dráhy. Otec byl obuvník a měl ve Smidarech malou dílnu, kde pracoval sám, později se svým dorůstajícím synkem. Rouhovi žili skromně, měli dvě děti, syna Václava a dceru Hanu. Měli se co ohánět, zvláště když v městečku živilo toto povolání ještě několik rodin.

Nikdo netušil, že mladý Václav Rouha jednou odejde do světa a objeví se v ateliérech "československého Hollywoodu", na pražském Barrandově. Ne jako herec, ale jako pracovník ve filmové produkci.

Je pravda, býval už od dětství častým návštěvníkem smidarského kina jako jeho kamarádi, ale to bylo vše z jeho "filmařských" kořenů. A po kouzelné obrazovce televizoru nebylo tenkrát ani potuchy. O jeho chlapeckých snech a dobrodružných výletech v říši fantazie věděl jen on sám.

Jeho cesta k filmu a televizi byla čistě náhodná, ale souvisela s jeho talentem, houževnatostí a pracovitostí. Tyto vlastnosti ho předurčily ke studiu na filmové škole v Praze.

Po absolvování nastoupil v roce 1952 na Barrandov ve funkci asistenta filmové produkce.

Jako zástupce vedoucího výroby se podílel v roce 1954 na vytvoření nezapomenutelného šrámkovského filmu Václava Kršky *S t ř í b r n ý v í t r*.

Od roku 1958 působil Václav Rouha už jako vedoucí produkce.

Kariéra tedy opravdu závratná. Ale ve skutečnosti jen zdánlivě závratná. Protože byla podložena roky odříkání a dřiny, které jeho život provázely až do nedávné doby.

Umí si vůbec nezasvěcený laik představit, jaké překážky musejí překonávat a kolik úmorné práce musejí vynaložit všichni ti, co se podílejí na vytvoření filmu, než se dostane jejich dílo až k divákovi?

Abychom si mohli o tom udělat alespoň náznak nějaké představy, zastavme se jen na okamžik u jedné z hlavních "výrobních sil" filmu, na které závisí pak úspěšné plnění úkolů dalších složek - totiž u herce. Poslyšme Václava Rouhu:

" Z devadesáti devíti procent je herec, který vystupuje ve filmu, plně vytížen svým kmenovým divadlem. /Ryzích, čistě

filmových herců, snad kromě Jany Brejchové, ani nemáme./ Filmovat může herec tedy jen mimo divadelní zkoušky a představení, ve svém volném čase, po splnění svých "divadelních závazků". Ale k tomu si ještě připočtíme jeho účast na podnicích, které jsou pro něho i časově přijatelnější, jako je práce v televizi, v rozhlasu, v dabingu a vystupování při různých zájezdech, často soukromějšího rázu.

A co režie, kamera a mnoho dalších a dalších nesmírně důležitých činitelů?"

V jednom "korespondenčním" rozhovoru jsem se před lety bavil s Václavem Rouhou o filmové produkci, oblasti, v které pracoval. Pokládal jsem mu laicky zvědavé otázky o jeho práci, na které on trpělivě a zasvěceně odpovídal.

Poslechněme si to, je to velmi zajímavé, vždyť je to pro nás záhadná, neprozkoumaná, neznámá oblast, "terra incognita".

Co to vůbec je filmová výroba? V čem spočívá tato práce? Jak se nazývá řídicí filmový orgán a z čeho se skládá?

Na tuto otázku stěží mohu uvést jen stručnou odpověď. Filmová práce je poměrně složitá a filmový štáb, který realizuje natočení filmu, je různorodý organismus. Vysvětlit detailně, co filmová produkce je, by bylo velmi obsáhlé. Lapidárně řečeno jde o zajištění filmu jak po organizační, tak i ekonomické stránce. Vedoucí výroby začíná tzv. průzkumem realizace s režisérem, kameramanem a literárním scénářem přes přípravné práce, natáčecí období a dokončovací práce. Ty končí mixáží a předáním filmu ve dvou pásech /obraz a zvuk/ filmovým laboratořím ke zhotovení kombinované kopie. Úplný konec nastává předáním výrobní zprávy a ještě po roce závěrečným finančním vyúčtováním.

Vycházíte z nějakého plánu?

Základním podkladem pro další práci je technický scénář. Z něho se sestavuje natáčecí plán, který musí respektovat stanovené normy. Plán je podkladem pro rozpočet a herecké smlouvy. Po schválení rozpočtu v určeném finančním limitu je možné zahájit natáčení.

A teď už je tedy všechno připraveno k natáčení. Svolají se herci - a jede se !

Ani zdaleka ne! Než se opravdu začne natáčet, do té doby je třeba zajistit ještě spoustu jiných úkolů: sestavení štábu, výběr motivů, zajištění různých povolání, herecké zkoušky a z toho vyplývající herecké obsazení, zajištění kostýmů, ateliérů, kamer, dopravního parku, rekvizit a mnoho jiného podle charakteru filmu.

Mohl byste blíže vysvětlit pojem filmový štáb?

Normální štáb bez techniky čítá okolo 25 osob, s technikou /tj. osvětlovači, kamerové a stavební služby, zvukaři, řidiči/ - to je kolem 45 osob.

Schází se štáb a jednotlivé složky k pracovním schůzím?

Pracovní porady se konají podle potřeby, někdy celého štábu, jindy s určitou profesí.

Které profese máte na mysli? Která povolání jsou zainteresována na filmové práci?

Základ tvoří sedm vedoucích profesí: režisér, kameraman, vedoucí výroby, architekt, umělecký maskér, mistr zvuku a střiháč. Ti všichni mají své asistenty nebo podřízené.

A jak to přímo vypadá s otázkou podřízenosti a nadřízenosti v oblasti vedoucího výroby, tedy ve vašem povolání?

Vedoucí výroby je po dobu nasazení na film podřízen jen vedoucímu příslušné dramaturgicko - výrobní skupiny. Jinak je nadřízen všem pracovníkům výrobního štábu s výjimkou uměleckých záležitostí, dokonce jsou mu podřízeni i pracovníci Filmového studia Barrandov, kteří jsou přiděleni na přechodnou dobu k práci na filmu.

Kde se snadněji vytváří film? V interiéru nebo exteriéru?

Snadnější a jednodušší práce je pochopitelně v ateliéru. Dá se natáčet ve dne jako v noci, bez závislosti na počasí. K dispozici jsou potřebné prostory /maskérna, kostymérna, herecké šatny, produkce s telefonem ald./ a technická základna. Naproti tomu v exteriéru nebo reálu se to všechno musí zajistit. A to často s velkými obtížemi.

Na Barrandově je celkem sedm ateliérových hal, z toho jedna
triková. V Hostivaři jsou ateliéry čtyři.

K ateliérům patří ještě fundus dekorační techniky a další
sklady a provozy jako: sklad kostýmů, rekvizit, maskérny, šatny,
kostymérny, produkční místnosti, střižny, dílny /truhlářská,
krejčovská, obuvnická, čalounická, cizelérská, štukatérská,
kamerová/.

Mohl byste nám na závěr uvést i některé kritické připomínky,
zaměřené na konkrétní nedostatky v práci našich filmařů?

Vyjdou z naší předcházející odpovědi. Mluvili jsme o využití
prostoru na Barrandově a v Hostivaři. Musím však konstatovat, že
nejvíce prostoru tam zabírá administrativní aparát, který je
nepředstavitelný. S tím souvisí také nízký technický stav všech
čtyř ateliérů v Hostivaři.

A ještě k tomu tvůrčímu procesu. Na všechno jsou limity a
normy. Roční plán se musí splnit za každou cenu. Herce doslova
krademe po hodinách. Za těchto podmínek se jen těžko daří umění.
Film sám o sobě je symbiózou techniky a tvůrčí práce. V televizi je
podíl techniky se složitou elektronikou ještě vyšší. Normy jsou tam
tak tvrdé, že umělecké dílo může vzniknout spíše jako výjimka. Sám
se často divím, že ty filmy a televizní inscenace jsou za těchto
podmínek alespoň takové, jaké jsou.

Pochopitelně si ovšem rovněž uvědomuji, že opravdové umělecké
zážitky nemusí být vždy závislé na náročných prostředcích.

Umožnil jste nám přístup do "filmové kuchyně", kde se vaří sny
pro stříbrná plátna a televizní obrazovky, za to vám velmi
děkujeme. Ale po pravdě řečeno, točí se mi z toho hlava, pane
producente, to vám tedy řeknu.

Od tohoto "dopisného" rozhovoru uběhlo už několik let,
naplněných změnami nejen v oblasti filmu, ale i v našem životě a ve
světě vůbec. Ale to, co říkal Václav Rouha o filmu a televizi, má
trvalou platnost.

x x x x x x x

Tak a my se vrátíme k našemu příběhu o cestě Václava Rouhy do
světa snů a velké práce.

Zaměstnání Václava Rouhy bylo tedy velmi těžké a namáhavé, ale

na druhé straně mělo i aspekt atraktivnější, nebo, chceme-li, dobrodružnější. Otevřela se mu brána do "továrny na sny" - do barrandovských a hostivařských ateliérů. Dostal se mezi herce, jejichž tváře a hlasy zná obyčejný smrtník jen z filmu a televize. Až na malé výjimky byl Václav Rouha ve styku se všemi našimi známými herci, s některými z nich navázal nejen vztah pracovního charakteru, ale i přátelství /např. s Vlastimilem Brodským a Ludkem Munzarem./

Profese ho zavedla i do ciziny. V roce 1957 pracoval v bývalé Německé demokratické republice při natáčení filmu "R o č n í k 21" podle románu Karla Pláčka o "totálním nasazení" české mládeže na nucené práce v německé "říši".

V roce 1959 byl s filmem "P ř á t e l é n a m o ř i" v bývalém Sovětském svazu.

Když se podílel jako vedoucí produkce na televizním seriálu "C i r k u s H u m b e r t o" byly některé scény vytvářeny v cizím prostředí, v Německu, Polsku i Turecku.

V první polovině osmdesátých let byl promítán po celém světě superfilm Spojených států amerických "A m a d e u s", který zachycoval poslední léta života slavného hudebního skladatele Wolfganga Amadea Mozarta. Režisérem filmu, který byl vyznamenán několika Oscary, byl Čech Miloš Forman. Naši diváci s překvapením zjišťovali, že v epizodních rolích se objevovali i naši herci a že některé scény byly natáčeny v Praze a v barrandovských ateliérech. Jen odborníkům a mimořádně pozorným divákům nešlo, že také produkci tohoto amerického velkofilmu vedli dva Češi, Jan Balzer a Václav Rouha.

"Byli jsme tam dva vedoucí výroby", psal mi Václav Rouha, "celý štáb byl rozšířený, bylo to velmi náročné." A pokračuje: "S Milošem Formanem máme velmi dobré vztahy. V roce 1956 jsem pracoval na filmu "D ě d e č e k a u t o m o b i l" a Miloš Forman tam nastoupil jako novopečený asistent režie. A tak jsme se po 26 letech opět pracovně setkali."

Zdálo se, že spoluprací na americkém světově proslulém filmu pravděpodobně vrcholila celoživotní filmařská činnost Václava Rouhy, jehož jméno a podíl jeho práce pronikly s "A m a d e e m" do celého světa.

Ale nebylo tomu tak. V druhé polovině osmdesátých let, kdy Václav Rouha měl právo po rušném životě, naplněném činnou prací, na životní klid a odpočinek, mu práce nepřestala být stále smyslem

života. / "Mám pocit, že na penzi nejsem připraven. Myslím psychicky. Už je ale na čase, abych se s tím vyrovnal. Nebude to snadné." /

A tak jsme se s ním mohli setkat v plném shonu v hostivařských ateliérech či jinde na světě při natáčení televizního seriálu "C i r k u s H u m b e r t o" podle románu Eduarda Basse.

V osmdesátém osmém roce jsem si s Václavem Rouhou o Humbertovi často psal.

O komplikovanosti a obtížnosti realizace tohoto projektu mně mezi jiným napsal:

"Tento seriál má mimořádně mnoho úskalí. Především v časovém rozmezí 100 let. Dodržet přijatelný fyzický vývoj představitelů od dětství do stáří není možné. Musí dojít k výměně herců, k časovým zkratkám, které diváky matou a často zklamou. Nesnadná je i problematika dublování herců artisty. A taky si uvědom, že filmová organizace je taková, že v jednom dnu se natáčejí různé obrazy. Třeba do tří dílů. Nikdy se nenatáčí chronologicky. Ze všech stran jsou neustálé tlaky. Termínové, ekonomické, počasí atd. Konečný výsledek není do poslední chvíle jistý."

Sledujeme děj, jsme vzrušeni a dojatí, smějeme se, bavíme, obdivujeme výkony herců, jsme nadšení nebo zklamáni, čekáme s napětím na další osudy hrdinů. Avšak málokterý z diváků si uvědomuje nesmírnost a úmornost práce, která je "skryta za obrazovkou".

Jen namátkou si uvedme část toho, co bylo podkladem vzniku dvanácti dílů televizního seriálu C i r k u s H u m b e r t o.

Herecké obsazení tvořilo přes sto šedesát herců ze šesti zemí /Československa, Německa, Francie, Rakouska, Iráku a Indie/, natáčení se zúčastnilo dvě stě artistů, přes čtyři sta hudebníků, ohromný kompars se skládal z téměř sedmi tisíc členů, bylo najato kolem šesti set koní a velké množství zvířat, bylo nutno zajistit třicet maringotek, přes sto kočárů, čtyři parní lokomotivy, čtyři desítky automobilových veteránů, prámy na Vltavu i jeden říční člun, byly postaveny nákladné stavby: to vše muselo být dobově rekonstruováno a přepraveno na místa natáčení současnými dopravními prostředky, filmovalo se nejen u nás, ale i v Německu, Polsku, dokonce i v Turecku, a co práce maskérů a kostymérů atd. ...Dost! Dost!

A teď si představme! Za tohle všechno /a ještě za mnohem víc/ někdo musel zodpovídat a s těmy svých spolupracovníků to musel

zajišťovat, organizačně a ekonomicky.

Václav Rouha, jako jeden ze tří vedoucích produkce seriálu, tenkrát pravil: "když jsem si scénář poprvé přečetl, padla na mne hrůza."

Přesto do toho šel, i když celý projekt se zdál být neuskutečnitelný. Uvědomoval si také velký význam koprodukce, na které se podílela s Československou televizí západoněmecká společnost TV 2 000, později i společnost rakouská, švýcarská a francouzská - a pak věděl, že režisérem byl František Filip, jeden z našich největších filmových tvůrců, kterého si Václav Rouha nesmírně vážil. "Nejdůležitější je, s kým se dělá a v jaké partě. František Filip je ohromný člověk - umělecky i lidsky. Hlavně díky němu to šlo s H u m b e r t e m kupodivu velmi hladce."

Václav Rouha do toho šel, těšil se na práci s tolika vynikajícími herci, šel do toho, protože ho také vábila, jako všechny kumštýře, člověčí vůně a exotická atmosféra cirkusových manéží a varietních arén.

Václav Rouha se věnoval své práci celou svou bytostí. Neznamenal pro něj jen fyzické a intelektuální úsilí a uspokojení, nebral ji ani jako profesionální machu, natáčené scény nesledoval jen zkoumavě a kriticky, ale mnohdy je i emotivně prožíval. Psal mi /11.2.1988/: "Právě včera jsem viděl prvních pět sestřižených částí seriálu Cirkus Humberto a musím přiznat, že mě to zaujalo i dojalo. Přestože jsem to v různém stavu viděl už po několikáté. Už to, že jsem vydržel pět hodin sedět v předváděčce ... mluví samo za sebe. Víím, že velké kinoplátno proti obrazovce emocionálně výsledný dojem umocňuje - ale přesto! A tam, kde Bureš /J. Bartoška/ v Hamburku /Gdaňsku/ recituje část "Máje", jsem byl opravdu dojat.

.... Tam na své pouti pozdravujte zemi.

Ach zemi krásnou, zemi milovanou,
kolébku mou i hrob můj, matku mou,
vlast' jedinou i v dědictví mi danou,
šírou tu zemi, zemi jedinou! - "

Cirkus Humberto měl velký úspěch. Sledovaly ho miliony lidí u nás i za hranicemi. Zvláště naši diváci pochopili záměr autora i tvůrců seriálu oslavit v pestrém světě pod cirkusovým šapitó nejen lidskou práci, soudržnost a spolehlivost, ale i lásku k vlasti.

Nikdy nelitovali ti, co se podíleli na vzniku tohoto gigantického díla, že věnovali hodiny, měsíce i roky svého života, aby pomohli uskutečnit sen několika uměleckých generací přetlumočit

slavný Bassův román ve filmový či televizní obraz.

Zakončíme naše "humbertovské" rozjímání slovy toho nejpovolanějšího, režiséra Františka Filipa: "Televizní seriál Cirkus Humberto byl kolosálním činem Čs. televize, ale rádi jsme na něm pracovali a vydávali všechny své síly, aby se podařil. Myslím, že jsme všichni vytvořili výborný tvůrčí kolektiv, na nějž budeme dlouho vzpomínat."

Práce a úspěchy Václava Rouhy zasluhují uznání a díky celé naší kultury. Naplňují hrdostí zvláště nás, obyvatele Smidar, městečka, k němuž měl velmi blízko, na které nikdy nezapomněl. Nikdy nepřestal mít Smidary rád, staly se mu obrazem domova a mládí, kamarádů, klukovských her i prvních lásek, obrazem, který nezadržitelně mizí v nenávratnu.

"Je to pro mě samozřejmě domov," píše v dopise po mnoha letech, kdy už Smidary dávno opustil, "a smidarský kostel mám stále před očima. Každá návštěva je bolestná. Vidět ta opuštěná místa našich dětských her, kde jenom my chybíme. Park, Splav, Pod topoly - to jsou ta místa, která zůstávají jako osiřelé symboly... Každá generace si odnáší svoje zážitky... Všechno, zcela všechno .. nemohlo zmizet... - Celý ten film by se měl natáčet znova." Končí s "filmovým" povzdechem profesionální filmař Václav Rouha.

x x x x x x x

Epilog

Abychom zachytili nejpodstatnější část Rouhovy tvůrčí práce, uveďme si na závěr jeho podrobnou filmografii a TV - grafii, která zároveň dokumentuje i jeho spolupráci ve funkcích asistenta, zástupce vedoucího výrobního odboru, vedoucího tvůrčích skupin a provozu výrobních štábů a vedoucího produkce se slavnými českými režiséry a herci.

Přehled je chronologicky zaměřen na výsledná díla a na přední pracovníky v režii a hereckém obsazení. Splňuje tak náš záměr obsáhnout šíři Rouhovy tvorby a jeho zásluhy, které mu zaručují pevné postavení ve vývoji naší filmové a televizní kultury.

1951 - 52

ÚNOS

Celovečerní film. Režie: J. Kadár - E. Klos.

Z hereckého obsazení: L. Pešek, J. Dohnal, M. Nedbal, R. Hrušínský,
M. Kopecký a další.

1952

Měsíc nad řekou

Celovečerní film. Režie: Václav Krška.

Z hereckého obsazení: E. Cupák, D. Medřická, Z. Baldová, Z. Štěpánek,
J. Plachý, B. Waleská a další.

1953

BOTOSTROJ

Celovečerní film. Režie: K. M. Walló.

Z hereckého obsazení: O. Sklenčka, V. Vejražka, E. Kubešová,
Z. Řehoř a další.

1954

Stříbrný vítr

Celovečerní film. Režie: V. Krška.

Z hereckého obsazení: E. Cupák, J. Rybářová, R. Lukavský, F. Šlégr,
Z. Baldová, V. Ráž, M. Brožová, O. Lackovič,
J. Vinklář a další.

1954-55

Z mého života

Celovečerní film. Režie: V. Krška.

Z hereckého obsazení: K. Heger, V. Fialová, E. Cupák, J. Rybářová,
F. Le Breux, J. Spal a další.

1955

Po noci den

Celovečerní film. Režie: J. Mach.

Z hereckého obsazení: M. Glázrová, M. Vášová, L. Pešek, F. Kreuzmann
a další.

1956

Dědeček automobil

Celovečerní film. Režie: A. Radok.

Z hereckého obsazení: L. Munzar, M. Zounar, R. Lukavský a další
/i francouzští herci/.

1957

ROČNÍK 21

Celovečerní film. Režie: V. Gajer. Koprodukce NDR.

Z hereckého obsazení: L.Munzar, E.Cupák, J.Vinklář, J.Sovák,
S.Matyáš a další /i němečtí herci/.

1958

První a poslední

Celovečerní film. Režie: V.Čech.

Z hereckého obsazení: Z.Štěpánek, M.Hynková a další

1959

Přátelé na moři

Celovečerní film /dětský/. Režie: L.A.Kulidžanov. Koprodukce SSSR.

Z hereckého obsazení: V.Brodský, S.Zázvorková, F.Hanus, K.Effa
a další.

1960

Páté oddělení

Celovečerní film. Režie: J.Polák.

Z hereckého obsazení: R.Lukavský, J.Vrščala, J.Mareš, R.Vrchota
a další.

1961

Reportáž psaná na oprátce

Celovečerní film. Režie: J.Balík.

Z hereckého obsazení: I.Racek, Z.Štěpánek, O.Sklenčka, R.Hrušínský,
R.Deyl a další.

1962-63

Malý uprchlík

Dětský film. Koprodukce NDR.

RUSALKA

Celovečerní film. Režie: V.Kašík.

Filmové medailony /R.Deyl, E.Fiala/

1964

Kdyby tisíc klarinetů

Celovečerní film. Režie: J.Roháč, V.Svitáček.

Z hereckého obsazení: J.Šlitr, J.Suchý, K.Gott, E.Pilarová,
H.Hegerová, W.Matuška, V.Brodský,
J.Brejchová a další.

ZLATÝ ZUB

Krátký televizní film. Režie J.Roháč.

Z hereckého obsazení: W.Matuška a další.

RECITAL

Středometrážní televizní film. Režie: J.Roháč.

Z hereckého obsazení: J.Šlitr, J.Suchý.

1965

Souhvězdí panny

Celovečerní film. Režie: Z.Brynych.

Z hereckého obsazení: J.Čáp, J.Obermaierová, J.Adamíra, I.Prachař,
J.Pucholt.

1966

Návrat ztraceného syna

Celovečerní film. Režie: E. Schorm.

Z hereckého obsazení: J.Kačer, J.Brejchová, N.Divíšková, J.Menzel.

1966-67

Dívka s třemi velbloudy

Celovečerní film. Režie: V.Krška.

Z hereckého obsazení: Z.Ondrouchová, R.Lukavský, J.Moučka,
Sl.Budínová a další.

1967

JARNÍ VODY

Celovečerní film. Režie: V.Krška.

Z hereckého obsazení: V.Olmer, M.Glázrová, J.Kemr, K.Fialová,
A.Štrkulová a další.

1968

TA TŘETÍ

Celovečerní film. Režie: J.Balík.

Z hereckého obsazení: J.Voska, I.Rapaičová, F.Němec, J.Štěpnička
a další.

1968-69

Přehlídce velím já

Celovečerní film. Režie: J.Mach.

Z hereckého obsazení: Č.Řanda, V.Menšík, J.Skopeček, K.Hoger,
I.Prachař, S.Budínová a další.

1969

PAVILON č. 6

Celovečerní film. Režie: J. Baláda.

Poznámka: Film, natočený podle A.P. Čechova, nebyl vůbec uveden do kin. Obsazení bylo složeno převážně z neherců /"naturščíků"/.

1970

Žižkův meč

Celometrážní televizní film. Režie: V. Čech.

Z hereckého obsazení: P. Kostka, R. Jelínek, K. Macháčková, J. Kemr
a další.

Hodina mrtvých slonů

Celovečerní dětský film. Režie: R. Cvrček.

Koprodukce: Koliba- Bratislava

Z hereckého obsazení: K. Štědrý, jinak dětské role.

1971

My tři a pes z Pětipes

Celovečerní dětský film. Režie: O. Koval.

Z celovečerního obsazení: K. Augusta, H. Růžičková, jinak dětské
role.

1972

Družina černého pera

Celovečerní dětský film. Režie: O. Kopal.

Z hereckého obsazení: J. Holý, J. Tichá, Z. Dřevojánek, J. Teplý,
jinak dětské role

1973

ADAM A OTKA

Celovečerní dětský film. Režie: M. Dvořáček.

Z hereckého obsazení: M. Dvorská, V. Brabec, V. Brodský, K. Augusta,
jinak dětské role.

LIDÉ Z METRA

Celovečerní film. Režie: J. Jireš.

Z hereckého obsazení: I. Vyskočil, B. Záhorský, J. Hanzlík, Z. Řehoř,
L. Pešek, J. Molavcová, K. Macháčková, F. Husák
a další.

1974

CHALUPÁŘI

Televizní seriál /11 dílů/. Režisér: F. Filip.

Z hereckého obsazení: J.Sovák, J.Kemr, J.Bohdalová, I.Prachař,
V.Menšík, G.Vránová, A.Vránová, J.Hlinomaz,
J.Větrovec, S.Zázvorková, J.Adamíra, J.Hlaváčová, J.Vinklář a další.

1975

Anna sestra Jany

Celovečerní film. Režie: J.Hanibal.

Z hereckého obsazení: Z.Hadrboľcová, P.Nárožný, L.Munzar, M.Dvorská
a další.

1975

Lístek do památníku

Celovečerní televizní film. Režie: F.Filip.

Z hereckého obsazení: K.Höger, B.Waleská, V.Menšík, S.Zázvorková,
J.Větrovec a další.

Bohoušův syn

Středometrážní televizní film. Režie: F.Filip.

Z hereckého obsazení: V.Menšík, J.Hlinomaz, M.Kopecký, I.Janžurová,
J.Tvrzníková a další.

1976

JAKUB

Celovečerní dětský film. Režie: O.Koval.

Z hereckého obsazení: L.Mrkvička, L.Skořepová a dětské role.

1976-77

Ikarův pád

Celovečerní televizní film. Režie: F.Filip.

Z hereckého obsazení: J.Hlaváčová, V.Menšík, J.Hanzlík, Č.Řanda,
R.Rázlová, J.Vinklář, I.Janžurová a další.

1977-78

VE ZNAMENÍ MERKURA

Televizní seriál /5 dílů/. Režie: F.Filip.

Z hereckého obsazení: J.Hanzlík, J.Beyvl, F.Hanus, M.Štěpánek,
J.Lábus, O.Sklenčka, K.Macháčková, V.Preiss,
V.Postránecký, M.Rosůlková, J.Vinklář, J.Holý,
P.Haničinec, M.Růžek, A.Vránová, V.Müller
a další.

1978

OTEC NEBO BRATR

Celovečerní film. Režie: F.Filip.

Z hereckého obsazení: J.Hanzlík, I.Andrlová, J.Moučka, D.Kolářová,
S.Zázvorková a další.

1978-79

Dnes v jednom domě

Televizní seriál /9 dílů/. Režie: F.Filip.

Z hereckého obsazení: M.Růžek, D.Medřická, J.Vinklář, L.Šormová,
V.Menšík, J.Hlaváčová, L.Munzar, J.Hanzlík, M.Rosůlková, I.Andrlová,
D.Kolářová, J.Somr, H.Maciuchová, J.Abrhám, R.Hrušínský,
A.Vránová, J.Sovák, V.Ráž, V.Brodský, J.Adamíra, J.Šulcová,
E.Cupák, R.Lukavský, J.Vala, J.Krampol, S.Zázvorková, V.Postránecký
a další.

1980

Prázdniny pro psa

Celovečerní dětský film. Režie: J.Vošmiková.

Z hereckého obsazení: V.Tichánková, B.Vávra, J.Hrzán, H.Maciuchová,
V.Kratina, N.Konvalinková, J.Molavcová, H.Růžičková a dětské role.

1981

POZOR, VIZITA

Celovečerní film. Režie: K.Kachyňa.

Z hereckého obsazení: R.Hrušínský, V.Jeníková, L.Švormová, B.Holišová,
J.Somr, B.Poloczek, M.Moravec a další.

1981

Počítání oveček

Celovečerní televizní film. Režie: K.Kachyňa.

Z hereckého obsazení: V.Brodský, V.Galaťíková, N.Konvalinková,
N.Divíšková, K.Heřmánek, P.Zedníček a další.

1981-82

Třetí princ

Celovečerní film. Režie: A.Moskalyk.

Z hereckého obsazení: P.Trávníček, L.Munzar, J.Hlaváčová,
O.Sklenčka, L.Šafránková, Z.Jandová, L.Kostelka, F.Hanus a další.

1982-83

Kluk za dvě pětky

Celovečerní film: Režie: J.Borek.

Z hereckého obsazení: J.Langmajer, D.Vránová, B.Poloczek, V.Mareš
a mnoho neherců.

1982-83

AMADEUS

Dvojnásobná metráž. Zakázka pro USA. Režie: M.Forman.

Z hereckého obsazení: američtí a angličtí herci: čeští herci jen v
epizodních a němých rolích.

1983-84

Fešák Hubert

Celovečerní film. Režie: I.Novák.

Z hereckého obsazení: K.Heřmánek, P.Kostka, O.Lackovič, P.Zedníček,
P.Nový, J.Somr, L.Kostelka, E.Steimarová, J.Holý, J.Šulcová,
V.Sloup, O.Lipský, N.Gaierová a další.

1984

Hřšíšný Václav

Celovečerní televizní film. Režie: A.Nosek.

Z hereckého obsazení: V.Helšus, M.Rosůlková, B.Holišová, J.Skope-
ček, R.Vrchota, R.Jelínek a další.

1984-85

VOZOVÁ HRADBA

Dvoudílná celovečerní televizní hra. Režie: M. Růžička.

Z hereckého obsazení: M.Zounar, A.Švehlík, O.Velen, V.Jeníková,
Suchařípa a další.

1985-86

MALÝ PITAVAL VE VELKÉM MĚSTĚ

Televizní seriál. Režie: J.Dudek.

Z hereckého obsazení: L.Frej, J.Krampol, P.Zedníček, S.Skopal, K.He-
řmánek, D.Veškrnová, R.Rázlová, V.Brabec, J.Abrhám, J.Lábus,
J.Kemr, R.Hrušínský, V.Galatíková, V.Preiss a další.

1986

Přátelé Bermudského trojúhelníku

Celovečerní povídkový film. Režie: V.Křístek, J.Prokop, P.Šícha.

Z hereckého obsazení: F.Husák, L.Kostelka, P.Nový, M.Neděla,
D.Veškrnová, R.Vrchota, V.Tichánková, M.Růžek, K.Augusta a další.

1986-87

CIRKUS HUMBERTO

Televizní seriál /12 dílů/. Režie: F.Filip.

Koprodukce se západoněmeckou společností TV 2000.

Z hereckého obsazení: M.Růžek, D.Veškrnová, R.Brzobohatý, J.Kemr, J.Hanzlík, P.Haničinec, M.Stropnický, J.Bohdalová, J.Abrhám, L.Šafránková, J.Hlaváčová, F.Němec, J.Bartoška, J.Dvořák, V.Postránecký, J.Somr, P.Nárožný, Iva Janžurová, J.Větrovec, V.Preiss, J.Laufer, P.Mang /dětská role/, řada dalších herců /mezi nimi herci z Francie, NSR, Rakouska, Iráku, Indie/.

x x x x x x x x x x

Uzavíráme naši kapitolu o významném českém filmaři Václavu Rouhovi apoleózou filmu světově proslulého švédského režiséra Ingmara Bergmana:

"Přes všechna elektronická zařízení, co nás obklopují, nikdy nezapomeňme na mihotavé stíny na filmovém plátně, nikdy nezapomeňme na těch kouzelných dvacet čtyři obrázků za vteřinu, na jejich moc oživovat naše sny.

Ať dlouho žije filmové umění."

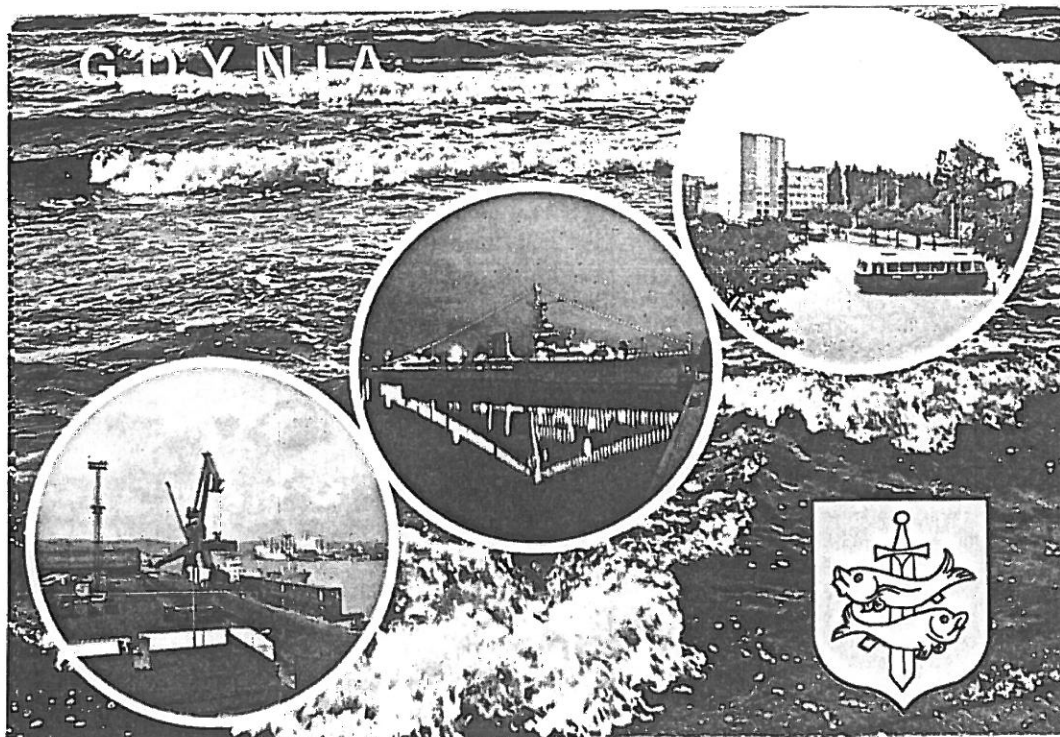
x x x x x x x x x x

Pozdravy

ze světa od Václava Rouhy do Smidar

z natáčení televizního seriálu CIRKUS HUMBERTO

Pozdrav z putování s "Humbertem" v Polsku /29.IX.1987/

GDYNIA

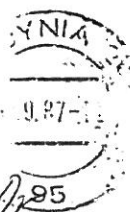
Port - baza kontroly Okręt Muzeum
„Błyskawica” Plac Kłobucki
lot. W. Nieżywiński, A. Siemaszko
J. Ukłajewski, M. Wasilek

9.87-1

951

KRAJOWA AGENCJA WYDAWNICZA

10^{zł}

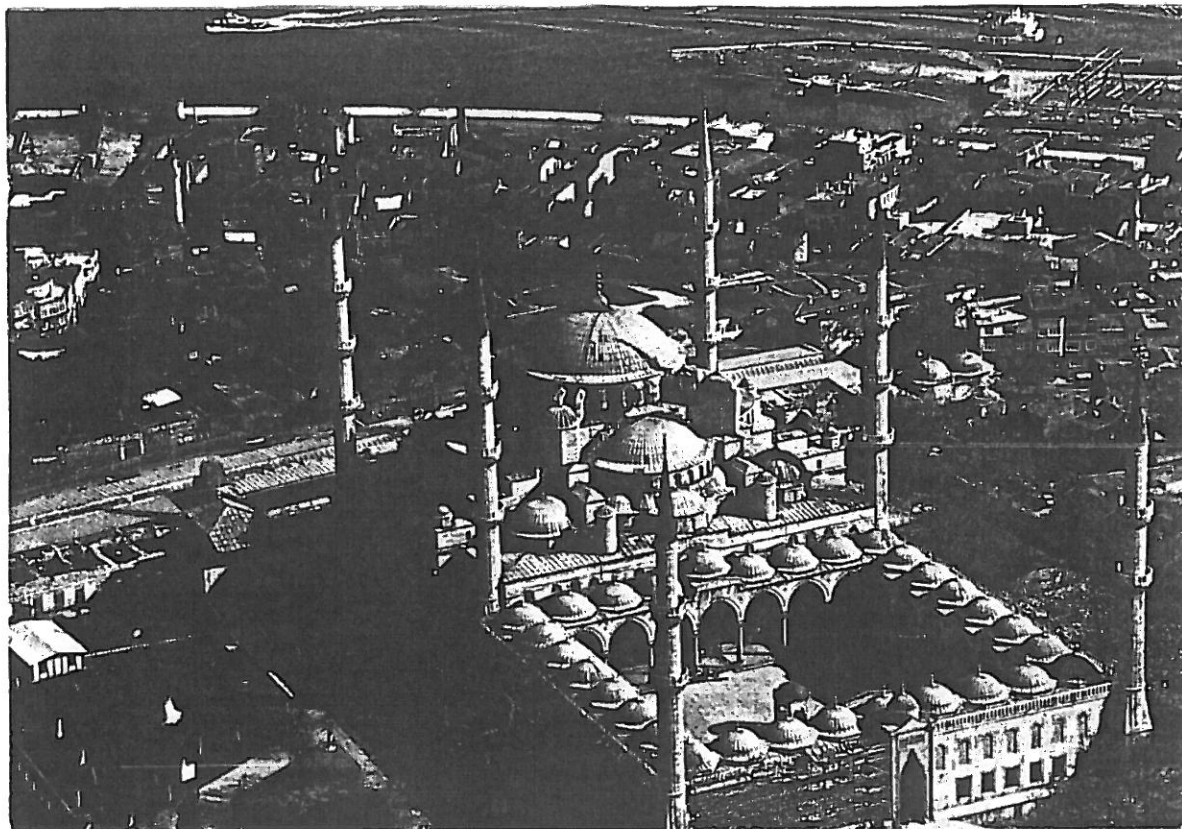
Ph.Dr 95
Frončič Tomáš
Sottraktorová ul.
50353 SMIDAR
Československo

ozn. kod

pošta

Wszystkie prawa zastrzeżone

Vánoční pozdrav z tureckého Istanbulu od Modré mešity
 od Václava Rouhy, vedoucího produkce,
 Františka Filipa, režiséra,
 Václava Postráneckého, herce.
 /Další dva podpisy jsou nedešifrovatelné/.

ISTANBUL - TÜRKİYE
 Sultanahmet Camii (1616)
 The Blue Mosque
 Le Mosquée Bleue
 Blaue Moschee

Handwritten signatures and notes in Czech and Turkish script.

İstanbul Caddesi, No. 38 - İSTANBUL Tel: 527 34 06 - 526 52 71

PhDr.
 František Václav
 Gottwaldova ulice
 58353 SMIDARÝ
 TCHECHOSLOVAK

HER HAKKI MAHPUZDUR

U k á z k y

odborných materiálů z televizního seriálu Cirkus Humberto a filmu

Pozor, vizita!

/ technický scénář, denní zpráva, denní dispozice/

Cirkus Humberto

16 105

14. filmovací den

Atelier Hostivař č.4

tel. 75 75 44

Dispozice na čtvrtek 15.1.1987

Směna 12.00 - 21.45

Scéna 13.00

- Program: 1. I/24 Šapitó bez publika - 22 m - záb.4
Carlo - M. Růžek
Luisa - C. Coster
Antoinetta - D. Veškrnová
Bernhard - R. Brzobohatý
Malina st. - J. Kemr
Petr B. ml. - D. Štípka
kůň Arabelly připraven na 12.00
Štípkovi
2. I/15 Šapitó bez publika - 44 m - záb.2
Luisa - C. Coster /dubl M. Štípková /
Carlo - M. Růžek /d. H. Štípka/
Malina ml. - M. Stropnický
kůň pro Luisu připraven na 14.00
cirkusák - A. Proschek
3. I/12 Šapitó bez publika - 89 m - záb.3
Hans ml. - D. Adam /d. J. Málek/
Malina ml. - M. Stropnický
Luisa - C. Coster
Carlo - M. Růžek
Bernhard - R. Brzobohatý
Antoinetta - D. Veškrnová
3 hudebníci
kompars
lev připraven na 16.00
J. Málek oblékání a líčení 16.00

Nástupy: 12.00 Hostivař všichni
/ autobus 11.30 Rudolfinum /

Autodispozice

Autobus FSB: 11.30 Rudolfinum a dále dle rozpisu

Autokárek Guthais: I. 10.30 FSB kostymérna

II. 12.30 p. Proschek P-10 Slapská 10
odjezd Hostivař

Os. vůz Pech: I. 11.20 Z. Černá FSB

11.40 F. Filip + A. Barla P-4 Horáčkova 1214

11.50 V. Rouha P-4 Vrútecká 2767 /u samoobsluhy/
odjezd Hostivař

II. 13.45 p. Růžek, p. Kemr ND Ostrovského ul.
odjezd Hostivař

III. cca 15.00 p. Stropnický ČST Kavčí Hory
odjezd Hostivař

Os. vůz Morávek: I. ~~XXXXX~~ 10.30 Voicanovi - Zimoviště Počernice vrátnice
odjezd Hostivař

II. 12.25 p. Zobaň + 1 P-9 Klánovice K rukavičkárně 464

12.35 p. Uzelac P-2 Londýnská 37 /ZAZVONIT A ČEKAT!/
odjezd Hostivař

III. 13.45 D. Veškrnová Vinohradské divadlo
odjezd Hostivař

Film "Vizita" číslo 10 030 Datum 16. 2. 1981
 Režisér K. Kachyňa Ved. výroby V. Rouha Kameraman J. Čuřík Architekt J. Oliva
 Ateliér Dekorace Chodba, vrátnice, hala Exteriér Bohnice

HERECKÉ OBSAZENÍ (X - 1/2 honoráře, O - čekačka)				ČÍSLA NATOČENÝCH ZÁBERŮ (O - kopírováno, x - špatně, S - stop)	
Hrušínský	4	Jeníková	3	Podle scénáře	
Sedláček	1	Lormanová	2	201, 202, 203, 204, 206, 265, 167,	
Moravec	2	Pichlíková	2	277, 279, 205, 219, 221, 242, 244,	
Poloczek	2	Jelenská	2	246	
Petkov	2	Holendrová	3		
Polívka	2				
Štercl	1				
S E Z N A M Š T Á B U					

Režie
 Pomocný režisér
 Script
 Asistent režie
 Klapka
 Kameraman
 II.kameraman
 Asistent kamery
 Vedoucí výroby
 Zást.ved.výroby PVH
 Zást.ved.výr.
 Zást.ved.výr.
 Architekt
 Asistent architekta
 Vedoucí výpravy
 1.rekvizitář
 1.rekvizitář
 Zvukový mistr
 Střih
 Umělecký maskér
 Maskérka
 Maskér
 Ved.kostymér
 Kostymérka
 Pokladní
 Vrchní osvětlovač
 Foto

Karel Kachyňa
 Zeno Dostál
 Anna Lackovičová
 Stanislava Hutková
 Hana Kolářová
 Jan Čuřík
 Pavel Nečesal
 David Remunda
 Václav Rouha
 Zdeňka Černá
 Václav Dobeš
 Václav Petr
 Jan Oliva
 Boris Halmi
 Ladislav Winkelhöfer
 Vladimír Ježek
 Jiří Žák
 Pavel Jelínek
 Jiří Brožek
 Jiří Šimon
 Vlasta Brijarová
 Bohumil Sobotka
 František Zapletal
 Marie Charvátová
 Jana Hauserová
 Pavel Čáslavský
 Karel Ješátko

Ilustrace: Radka Vaníčková - Krahulcová

Prameny: Korespondence Františka Vaníčka s Václavem Rouhou.

Publicistické články:

Ze zákulisí seriálu. Češi to mají snadnější?
/Obrana lidu 7.1.1989/.

Seriál, jaký tu ještě nebyl. Eva Střížovská.
/Magazín Co vás zajímá 12/1988/.

Příběh šesti generací. Jiří Vitula
/Naše rodina č.5 1.2.1989/

Kopie snímků Jany Rybářové a Eduarda Cupáka
ze Stříbrného větru.

/Denní Telegraph 4.11.95; Televize 30.10.95/

Prolog /vzpomínkový text Fr.Vaníčka/

Závěrečný citát v epilogu /Ingmar Bergman při
přijetí ceny za své filmové umění; přenos ČT
15.1.1989/

Odborné materiály /dar Václava Rouhy, archiv
Fr.Vaníčka/

x x x x x x x x

NEZAPOMENĚTE NA DIVADLO !

Divadelní inscenace pro nejmenší diváky **Ranec plný pohádek** je pořad, který pořádalo kulturní středisko pro děti smidarské mateřské školy v pondělí 11.12.95 dopoledne. Scénář a režie Luděk Eliáš, hrála Martina Eliášová. Inscenace se skládala ze tří částí - pohádek. První byla O neposlušné bačkoře, druhá Proč se houby schovávají a třetí pohádka se jmenovala O hloupém čertovi a chytré selce.

To je však jen velmi strohá charakteristika. Celá inscenace byla velmi výrazná a účelově vybavena vším, co je nesporně to pravé pro nejmenší diváky - bohaté a pestré kulisy, nápaditá choreografie, četné barevné rekvizity a vždy po skončení pohádky písnička s doprovodem kytary, přičemž melodie byla nikoliv náhodou velmi podobná známým lidovým písním.

Děti se přímo účastnily děje, např. v rolích "houbiček" ve druhé pohádce a často zasahovaly díky značnému dějovému spádu i spontánně do průběhu představení.

Herečka Klicperova divadla v Hradci Králové Martina Eliášová byla osobně dostatečným příslibem, a jak mohly děti vidět, je nejen výborná herečka, ale díky "pranici" s čarodějnicí je také velmi dobře vybavena gymnastickými prvky.

Pořad zhlédly děti MŠ se zaujetím, jenom škoda, že jich byla kvůli chřipkovému onemocnění přítomna pouze polovička.

Podle metodického materiálu
um. agentury Hradec Králové
zpracovala E.Řeháčková

Historické okénko

14

Demobilisace

Demobilisace dopadla velmi dobře. Byly sice vykonány výpočty a přípravy, ale nemohlo jich být použito, neboť tempo její šlo velmi rychle. Vojáci s fronty, etapy, zázemí, nemocnice jednoduše šli domů nejkratší cestou, materiál ponechávali někde vůbec v poli, na jižní frontě Talianům. Něco se rozkradlo, něco prodali vojíní civilům a po prvním omráčení z velikosti a ohromnosti současného převratu, hlásily se vlády nových národních států k majetku bývalého rakouského eráru.

Vojáci, pokud mohli, vezli si mnoho věcí domů, však čeští byli na tom nejhůře. Vracejíce se přes cizí území, byli o svoji výzbroj obráni. Nevylíčitelné scény nastaly na drahách. Se zbraní v ruce vynucovali si vojíní dopravu po dráze. Strojvůdci i personál vlakový pracovatí museli mnohdy pod ústím namířených revolverů. Každý vlak byl nejdříve do posledního možného místa nacpán, přičemž obsazeny i názarníky vagónů. I střechy vozů byly hustě obsazeny vojíny. Kdo spadl a byl přejet cestou - kdo za to, zavinil to sám. Zle vedlo se těm na střechách v četných a dlouhých tunelech alpských předělů vodních. Parostroje naplnily je dýmem a vojáci omámení se střech dolů padali tak, že tunely byly mrtvolami naplněny.

Dráhy nestačily návalu. Deset až 14 dní šli vojíní pěšky vedle dráhy, než se jim podařilo se dostat do vlaku. Na obyvatelstvu žádali potraviny, a kde jim nebyly dány dobrovolně vynucovali je násilím.

Demobilisace skončena takto v necelých 14 dnech. Stát ležel v troskách, a proto mohli vojíní bez následků pro sebe činiti po vůli i touze své, jež velela domů, domů !

Mír

Věčná nespokojenost vládne myslí člověka. Jest jako vzpruhou snahy po pokroku a zlepšení životního postavení, však jako červ hlodá na jasném úsudku rozumu a ubírá radosti ze života přítomnosti, pravé blaho hledá v čase příštím.

Lidé všech vrstev, jimž posavadní společenský řád nevyhovoval,

spočívaje na nich útlakem, převážně v ohledu majetkovém, doufali, že musí přijít velký převrat, jenž rázem přinese ozdravení, úlevu, blahobyť. Světová válka měla přinést kýžený návrat k lepšímu. Bouře se převalila a po bouři - šerá, studená, krutá skutečnost přítomnosti. Jaké to vystřízlivění z blahého snu.

Nová fata morgána tyčí se nad obzor - lid dychtí, věří, touží. Sociální revoluce má přinést šťastnou, bezstarostnou budoucnost.

Pokrok lidstva v poskocích se děje. Z utrpení, bídy, žalu, ba zoufalství vždy nová se rodí doba. Když hrůzy války se vystupňovaly k nesnesitelnosti, touhou všech se stalo slovo - mír. Zvláště pro nás Čechy byla oláзка dobrého míru kladem národního žití.

Však mír končící světovou válku není ještě hotov - dílo ještě dokončeno není. Musíme si uvědomovati, že nedostatek hmotný jen tak podněcuje naši nespokojenost - dědictvím neblahým zhynulého Rakouska jest, že na troskách se musí znovu budovati. Denně si musíme uvědomovati, že kdyby se nám nezdařilo Rakousko rozbořiti, stalo by se naším hrobem nejen z příčin nedostatku tělesných potřeb, ale udusil by nás tlak brutální německé pěstí, jež se již kladla na naše hrdla.

Nad blahobyť hmotný ceníme si S V O B O D U . Musí nás naplňovati hrdostí, že jsme se stali rovnoprávnými členy rodiny národů, že hlas náš je slyšán na světovém fóru.

Připomeňme si verše nezapomenutelného Sv.Čecha:

Volnými jsme lidmi byli,
patřila nám tato zem,
pro sebe jsme ryli, sili,
lán svůj střehlí proti všem.

Nechceme býti pokolením S v o b o d y n e h o d n ý m .
Nechceme lehkomyšlně promrhati statky, získané za cenu nejvyšší, za životy a zdraví tolika našich lidí.

Svornou spoluprací, dobrou vůlí překonáme obtíže, i kdyby sebevětší se nám v cestu stavěly.

Pokračování příště.

Podle kroniky Fr. Šťovíčka
zveřejňuje J.Brixová, kronikářka

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Nově narození

16. 9. 95 Valérie Horváthová
Loučná Hora 60
22. 9. 95 Kristýna Vrabcová
Loučná Hora 20
29. 10. 95 Jiří Šulc
Křičov 53
10. 11. 95 Patrik Jor
Chotělice 87
10. 11. 95 Marek Jor
Chotělice 87

Dne 23.9.1995 bylo v obřadní síni OÚ ve Smidarech slavnostně přivítáno do života 5 dětí.

SŇATKY

7.10.95 Luboš Džerenga - Polička
Marie Zajíčková - Smidary

Zlatá svatba

4.9.95 František a Anna Štěrbovi
Chotělice 69

20.10.95 Ing. Jaroslav a Božena
Hrnčířovi
Smidary 29

GRATULUJEME

ÚMRTÍ

12.10.95 Marie Svěcená
Loučná Hora 67

27.11.95 Anežka Matysová
Křičov 61

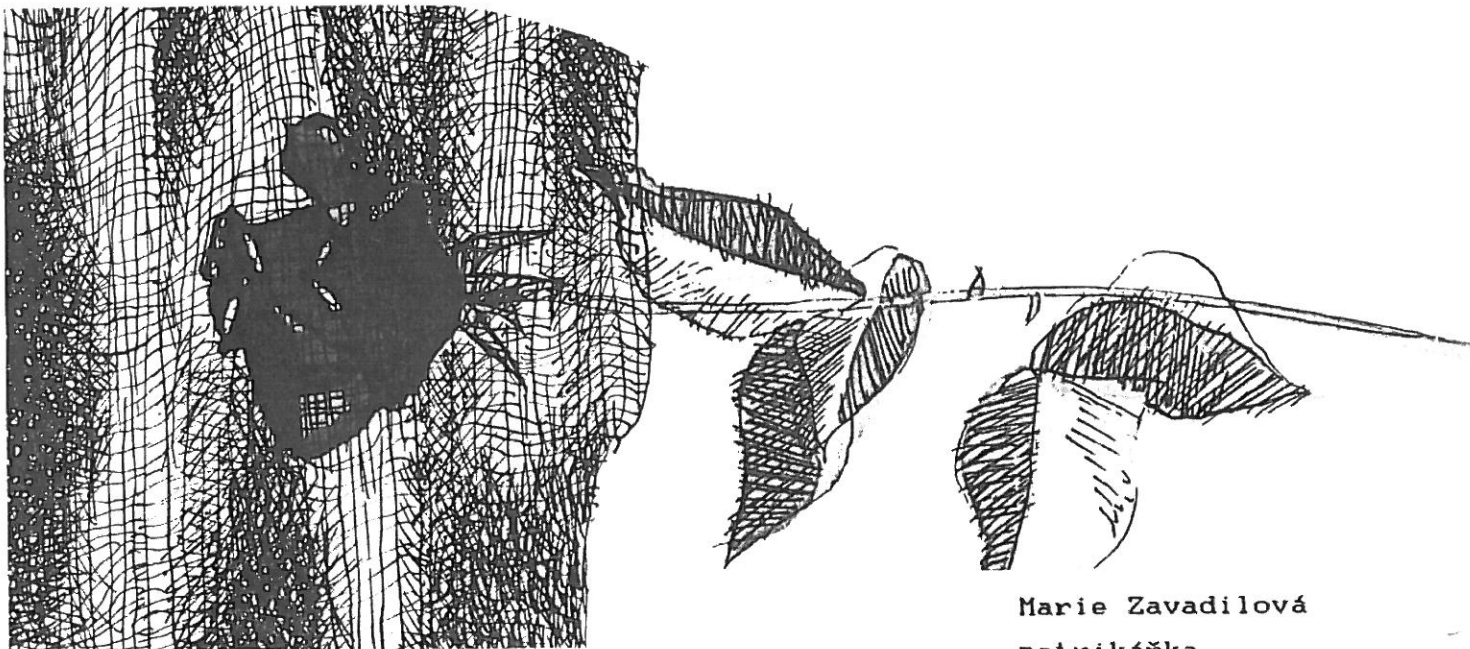
27.10.95 Karel Lošan
Smidary 297

30.11.95 Vlasta Pavelková
Křičov 48

23.11.95 Stanislav Přibyl
Chotělice 129

12.12.95 Julie Berglová
Smidary 257

24.11.95 Vladimír Zubzanda
Smidary 182

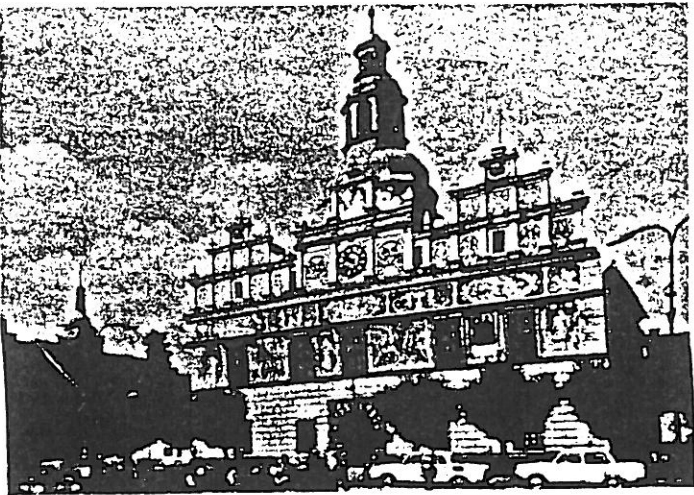
Marie Zavadilová
matrikářka

Město nad řekou Mží (1. tajenka), 400 m, 8 200 obyvatel, 30 km západně od Plzně. Původně hornická osada Mza na břehu řeky, při nalezišti stříbra doloženém k r. 1131. Po r. 1240 vzniklo na návrší tržiště s klášterem křižovníků minoritů a dominikánů. Na náměstí renesanční, měšťanské domy, radnice z r. 1548 se sgrafity z let 1883–88 a morový sloup se sochami od sochaře, jehož jméno je ve 2. tajence.

Pomůcka: Ripe, Taza, Awa, Malm, Aric, Corot.

PRO CHVÍLE

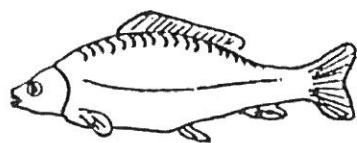
ODDECHU

	MĚSTO NA MORAVĚ	PRVNÍ TAJENKA	SLOV "PŘEMET"		SCELOVAT POZEMKY	ALŽIRSKE MĚSTO	ČÁST OBUVI	METYL ALKOHOL		SLOV SPOJKA	VELKÝ OHNĚ (SLOV)	SILNÁ LIHOVINA	DRUHÁ TAJENKA	ZN CITLIVOSTI FILMŮ
OKRESNÍ STAVEBNÍ PODNIK				ČÁST HMOTY					SRBSKÁ HORA					
ZKR. PRO STRANKU				ITALSKÉ MĚSTO FRANC. PŘEDL.					NASE RYBA ANGL. ZAJMENO					
TRÁST									RUSKÉ MĚSTO SPOJKA					
OBÝVATEL ŘÍMA (SLOV)						OBÝVATEL KA ASIE VYDAVATEL								DRUH KVĚTENSTVÍ
SKOTSKÉ MĚSTO									LIDOVÝ SOUHLAS RUSKÁ HORA			MPZ LIBANONU DILNA UMELCE		
SONDA				FOTBAL VÝKON LABUŽNÍCI							JAPONSKÝ OSTROV DOM. ŽEN. JMENO			
AUTONOMNÍ OKRUH (ZKR.)			ŘÍMSKÝCH 1006 PRAŽSKÝ ROZHLAS				POCHLEBOVAT TURECKÁ ŘEKA							
	SPZ PARDUBIC	MOČÁLY JAPON. MIRA						VÁNOČNÍ PÍSEŇ SPIS CHATEAUBR.						
NEOHRA- NICENÉ PROSTŘEDÍ								FINSKÉ MĚSTO MĚSTO V KOSTARICE						ANGL. ZKR. PRO MOV
JAPONSKÉ MĚSTO					SLOV "POMOC" VODNÍ KORYS					KOUPELOVÁ PÉNA	LET. SPOL. INDIE FRANC. MALIJÁ			
	SPZ PRAHY	DOMÁCÍ ZVÍŘE MOLYBDEN				NÁZEV MUSLIMŮ SOLMIZ. SLABIKA								
TRHAVINA							ITALSKÉ MĚSTO							
ŽENSKÉ JMENO							LAT. "JAVOR"					MUŽSKÉ JMENO	V KAPKÁCH STĚCI	ZN. RUS. KYCH. AUTO MOBILU
										CHUTNÁ RYBA				
										RENE. SANCNÍ ŠTÍT				
										ALŽIRSKE MĚSTO	MÁMENÍ PULS			
										ŠLÉPĚJ				
										TEXTILNÍ ZÁVOD				
										KNIŽNÍ ZKRATKA		TANTAL		

ZEM. DRUŽSTVO VLASTNIKŮ SMIDARY
PRODAVÁ VÁNOČNÍ KAPRY

PÁTEK 22.12.95 8-16⁰⁰ hodin
SOBOTA 23.12.95 8-11⁰⁰ hodin

SMIDARY - u obchodního
střediska

CENA: 47.- Kč/kg

SRDEČNĚ VÁS VŠECHNY ZVEME NA

PÁSMO KOLED

A

PŮLNOČNÍ MŠI SVATOU

(SKLADATELE ED. MARHULY)

KONÁ SE 24.12.1995 v 19.30 hod.

V KOSTELE SV. STANISLAVA VE SMIDARECH

